

ФОП ЛЕВ РОМАНА ЛЮБОМИРІВНА
82435, Львівська область, Стрийський район,
с. Грабовець, вул. Лопатинського, 81
РНОКПП 3031305281
Тел. +38(068)-772-65-41; e-mail: roma678lev1@gmail.com

ЗВІТ
про стратегічну екологічну оцінку
детального плану території
земельної ділянки орієнтовною площею 1,0000 га
для розміщення та експлуатації
об'єктів дорожнього сервісу (КВЦПЗ - 12.11),
що розташована в с. Повітно
Львівського району Львівської області

Керівниця проєкту:

Романа ЛЕВ

м. Городок – 2024

ЗМІСТ

Вступ

1. Зміст та основні цілі документа державного планування, його зв'язок з іншими документами державного планування
2. Характеристика поточного стану довкілля, у тому числі здоров'я населення, та прогнозні зміни цього стану, якщо документ державного планування не буде затверджено
3. Характеристика стану довкілля, умов життєдіяльності населення та стану його здоров'я на територіях, які ймовірно зазнають впливу
4. Екологічні проблеми, у тому числі ризики впливу на здоров'я населення, які стосуються документа державного планування, зокрема щодо територій з природоохоронним статусом
5. Зобов'язання у сфері охорони довкілля, у тому числі пов'язані із запобіганням негативному впливу на здоров'я населення, встановлені на міжнародному, державному та інших рівнях, що стосуються документа державного планування, а також шляхи врахування таких зобов'язань під час підготовки документа державного планування
6. Опис наслідків для довкілля, у тому числі для здоров'я населення, у тому числі вторинних, кумулятивних, синергічних, коротко-, середньо- та довгострокових (1, 3-5 та 10-15 років відповідно, а за необхідності - 50-100 років), постійних і тимчасових, позитивних і негативних наслідків
7. Заходи, що передбачається вжити для запобігання, зменшення та пом'якшення негативних наслідків виконання документа державного планування
8. Обґрунтування вибору виправданих альтернатив, що розглядалися, опис способу, в який здійснювалася стратегічна екологічна оцінка, у тому числі будь-які ускладнення
9. Заходи, передбачені для здійснення моніторингу наслідків виконання документа державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення
10. Опис ймовірних транскордонних наслідків для довкілля, у тому числі для здоров'я населення (за наявності)
11. Резюме нетехнічного характеру інформації

ВСТУП

Відповідно до Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» основними принципами охорони навколишнього природного середовища є:

- пріоритетність вимог екологічної безпеки, обов'язковість додержання екологічних нормативів та лімітів використання природних ресурсів при здійсненні господарської, управлінської та іншої діяльності;
- гарантування екологічно безпечного середовища для життя і здоров'я людей;
- запобіжний характер заходів щодо охорони навколишнього природного середовища;
- екологізація матеріального виробництва на основі комплексності рішень у питаннях охорони навколишнього природного середовища, використання та відтворення відновлюваних природних ресурсів, широкого впровадження новітніх технологій;
- збереження просторової та видової різноманітності і цілісності природних об'єктів і комплексів;
- науково обгрунтоване узгодження екологічних, економічних та соціальних інтересів суспільства на основі поєднання міждисциплінарних знань екологічних, соціальних, природничих і технічних наук та прогнозування стану навколишнього природного середовища;
- обов'язковість оцінки впливу на довкілля;
- гласність і демократизм при прийнятті рішень, реалізація яких впливає на стан навколишнього природного середовища, формування у населення екологічного світогляду;
- науково обгрунтоване нормування впливу господарської та іншої діяльності на навколишнє природне середовище;
- безоплатність загального та платність спеціального використання природних ресурсів для господарської діяльності;
- компенсація шкоди, заподіяної порушенням законодавства про охорону навколишнього природного середовища;
- вирішення питань охорони навколишнього природного середовища та використання природних ресурсів з урахуванням ступеня антропогенної зміненості територій, сукупної дії факторів, що негативно впливають на екологічну обстановку;
- поєднання заходів стимулювання і відповідальності у справі охорони навколишнього природного середовища;

- вирішення проблем охорони навколишнього природного середовища на основі широкого міждержавного співробітництва;
- встановлення екологічного податку, рентної плати за спеціальне використання води, рентної плати за спеціальне використання лісових ресурсів, рентної плати за користування надрами відповідно до Податкового кодексу України;
- врахування результатів стратегічної екологічної оцінки.

Саме стратегічна екологічна оцінка стратегій, планів і програм дає можливість зосередитися на всебічному аналізі можливого впливу планованої діяльності на довкілля та використовувати результати цього аналізу для запобігання або пом'якшення екологічних наслідків у процесі стратегічного планування.

Закон України «Про стратегічну екологічну оцінку» був ухвалений Верховною Радою України 20 березня 2018 року та 10 квітня 2018 року підписаний Президентом України. Даний Закон вступив в дію з 12 жовтня 2018 року та встановлює в Україні механізм стратегічної екологічної оцінки (СЕО), який діє в країнах Європейського Союзу та передбачає, що всі документи державного планування повинні проходити стратегічну екологічну оцінку з урахуванням необхідних імовірних ризиків тих чи інших дій для довкілля.

Метою стратегічної екологічної оцінки є сприяння сталому розвитку шляхом забезпечення охорони довкілля, безпеки життєдіяльності населення та охорони його здоров'я, інтегрування екологічних вимог під час розроблення та затвердження документів державного планування.

Відповідно до Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку» стратегічна екологічна оцінка здійснюється на основі принципів законності та об'єктивності, гласності, участі громадськості, наукової обґрунтованості, збалансованості інтересів, комплексності, запобігання екологічній шкоді, довгострокового прогнозування, достовірності та повноти інформації у проєкті документа, міжнародного екологічного співробітництва.

Основними міжнародними правовими документами щодо СЕО є Протокол про стратегічну екологічну оцінку (Протокол про СЕО) до Конвенції про оцінку впливу на навколишнє середовище у транскордонному контексті (Конвенція ЕСПО), ратифікований Верховною Радою України (№ 562-VIII від 01.07.2015), та Директива 2001/42/ЄС про оцінку впливу окремих планів і програм на навколишнє середовище, імплементація якої передбачена Угодою про асоціацію між Україною та ЄС.

01.01.2020 року відбулося введення в дію Закону України «Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року», згідно якого метою державної екологічної політики є досягнення доброго стану довкілля шляхом запровадження екосистемного підходу до всіх напрямів соціально-економічного розвитку України з метою забезпечення конституційного права кожного громадянина України на чисте

та безпечно довкілля, впровадження збалансованого природокористування і збереження та відновлення природних екосистем.

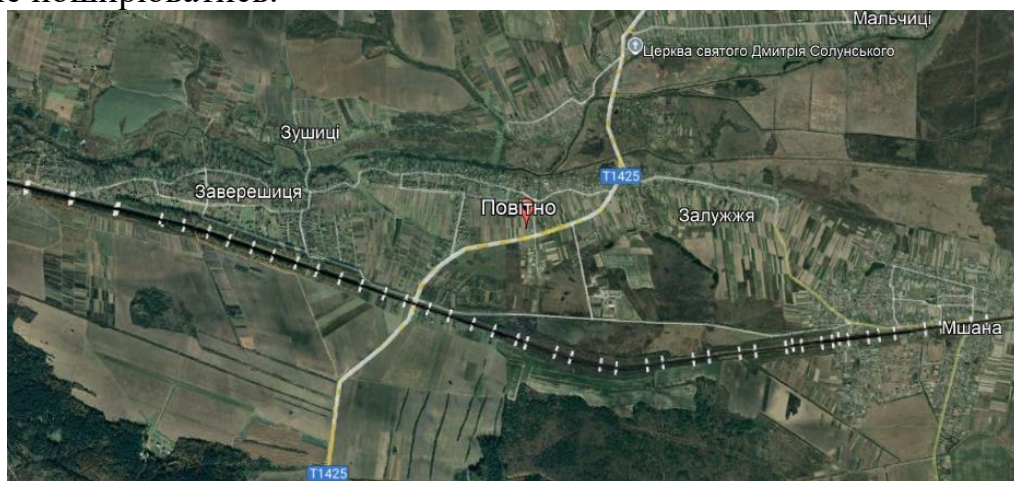
Городоцька міська рада проводить стратегічну екологічну оцінку детального плану території земельної ділянки орієнтовною площею 1,0000 га для розміщення та експлуатації об'єктів дорожнього сервісу (КВЦПЗ - 12.11), що розташована в с. Повітно Львівського району Львівської області, що розробляється на виконання рішення Городоцької міської ради № 24/47-7234 від 16.05.2024 року.

В процесі проведення стратегічної екологічної оцінки проекту вказаного детального плану території Городоцька міська рада керувалась Наказом Міндовкілля № 705 від 18.10.2023 «Про затвердження Методичних рекомендацій щодо здійснення стратегічної екологічної оцінки містобудівної документації».

Городоцькою міською радою було внесено до Єдиного реєстру стратегічної екологічної оцінки заяву про визначення обсягу стратегічної екологічної оцінки та оприлюднено інформацію на офіційному веб-сайті.

При підготовці даного звіту враховано лист Департаменту екології та природних ресурсів ЛОДА вх. № 4147/01-24 від 11.09.2024 року, лист Департаменту охорони здоров'я ЛОДА вх. № 4303/01-24 від 19.09.2024 року (додаток – лист ДУ «Львівський ОЦКПХ МОЗ» № 3099/03 від 17.09.2024 року), Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України № 25/2-21/13549-24 від 16.10.2024 року, Департаменту екології та природних ресурсів ЛОДА № 31-7307/0/2-24 від 13.11.2024 року, лист Департаменту охорони здоров'я ЛОДА № 22-4178/0/2-24 від 28.10.2024 року (додаток – лист ДУ «Львівський ОЦКПХ МОЗ» № 3781/03 від 28.10.2024 року). У встановленому чинним законодавством України порядку інших звернень, зауважень та пропозицій від органів консультування та/чи громадськості не надходило.

У даному звіті використано дані Головного управління статистики у Львівській області з врахуванням того, що у період дії воєнного стану, а також протягом 3 місяців після його завершення офіційна державна статистична інформація, щодо якої неможливо забезпечити відповідну якість, може не поширюватись.

1. Зміст та основні цілі документа державного планування, його зв'язок з іншими документами державного планування

Детальний план території земельної ділянки орієнтовною площею 1,0000 га для розміщення та експлуатації об'єктів дорожнього сервісу (КВЦПЗ - 12.11), що розташована в с. Повітно Львівського району Львівської області є містобудівною документацією на місцевому рівні, яка призначена для обґрунтування довгострокової стратегії планування, забудови та іншого використання території.

Детальний план території деталізує положення генерального плану населеного пункту або комплексного плану та визначає планувальну організацію і розвиток частини території населеного пункту або території за його межами без зміни функціонального призначення цієї території. Детальний план території розробляється з урахуванням обмежень у використанні земель, у тому числі обмежень використання приаеродромної території, встановлених відповідно до Повітряного кодексу України.

Детальний план території розробляється за рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради з метою визначення планувальної організації, просторової композиції і параметрів забудови та ландшафтної організації кварталу, мікрорайону, іншої частини території, призначених для комплексної забудови чи реконструкції, та підлягає стратегічній екологічній оцінці.

Детальні плани територій одночасно з їх затвердженням стають невід'ємними складовими генерального плану населеного пункту та/або комплексного плану.

Детальний план території повинен містити відомості про межі та правові режими всіх режимоутворюючих об'єктів та всіх обмежень у використанні земель (у тому числі обмежень у використанні земель у сфері забудови), встановлених до або під час розроблення проекту.

Детальний план території визначає:

- 1) принципи планувально-просторової організації забудови;
- 2) червоні лінії та лінії регулювання забудови;
- 3) у межах визначеного комплексним планом, генеральним планом населеного пункту функціонального призначення режим та параметри забудови території, розподіл територій згідно з будівельними нормами;
- 4) містобудівні умови та обмеження (у разі відсутності плану зонування території) або уточнення містобудівних умов та обмежень згідно із планом зонування території;
- 5) потребу в підприємствах і закладах обслуговування населення, місця їх розташування;
- 6) доцільність, обсяги, послідовність реконструкції забудови;
- 7) черговість та обсяги інженерної підготовки території;
- 8) систему інженерних мереж;
- 9) порядок організації транспортного і пішохідного руху;

10) порядок комплексного благоустрою та озеленення, потребу у формуванні екомережі;

11) межі прибережних захисних смуг і пляжних зон водних об'єктів (у разі відсутності плану зонування території).

Детальний план території не підлягає експертизі.

Внесення змін до детального плану території допускається за умови їх відповідності комплексному плану (за наявності), генеральному плану населеного пункту та плану зонування території.

У даному проєкті детального плану території опрацьовано планувальне рішення використання території площею 1,5474 га, в т. ч. площа ділянки опрацювання – 1,00 га, що знаходиться на південь від с. Повітно (за межами населеного пункту).

ДДП розроблений згідно чинного законодавства України: Земельного Кодексу України, Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності», Державних будівельних норм та санітарних правил.

За визначенням *В. Корж* транспортна інфраструктура – економічно збалансована сукупність шляхів сполучення, рухомого складу, засобів управління і зв'язку, що забезпечує роботу всіх видів транспорту. *О. Бордун* визначає її як сукупність споруд, системи мереж сполучень усіх видів транспорту, що задовольняють потреби населення та виробництва у перевезеннях пасажирів і вантажів. До складу транспортної інфраструктури належать залізниці, залізничні вузли й станції, автомобільні дороги, автомагістралі, вулиці, авіалінії та аеропорти, річкові шляхи й порти, морські порти, канатні дороги, монорейкові шляхи, складські та ремонтні заклади, вантажні термінали. Також рухомий склад транспорту є невід'ємною частиною транспортних і обслуговуючих підприємств, які входять до складу транспортної інфраструктури.

Автомобільні шляхи України – мережа доріг на території України, що об'єднує між собою населені пункти та окремі об'єкти та призначена для руху транспортних засобів, перевезення пасажирів та вантажів. Мережа основних маршрутів поширена по всій країні і з'єднує всі великі міста України, а також надає транскордонні маршрути із сусідніми країнами.

Довжина шляхів сполучення загального користування (на кінець року, кілометрів) - Показник, Територія, Рік		
	Львівська область	
	2020	2021
Довжина автомобільних доріг	8 399,7	8 415,2
довжина автомобільних доріг з твердим покриттям	8 221,2	8 236,3
довжина автомобільних доріг з твердим удосконаленим покриттям	5 559,3	5 601,2

Перевезення вантажів за видами транспорту - Рік, Територія, Вид транспорту, Показник		
	Львівська область	
	автомобільний	
	Перевезено вантажів, тис. т	Вантажообіг, млн ткм
2020	25 038,0	5 127,7
2021	...	...

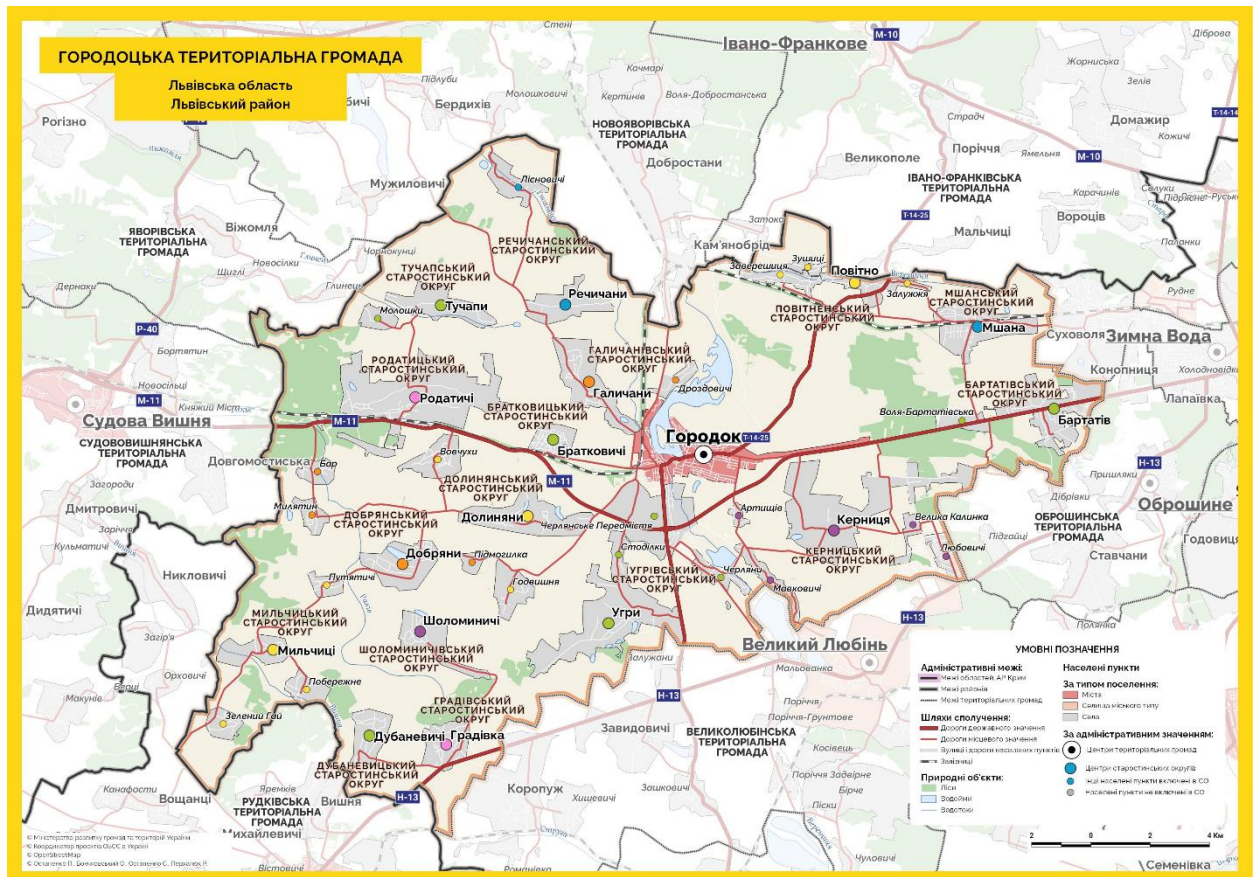
Перевезення пасажирів за видами транспорту - Вид транспорту, Показник, Територія, Рік		
	Львівська область	
	2020	2021
автомобільний		
Перевезено пасажирів, тис. осіб	68 982,2	80 886,5
Пасажирообіг, млн пас.км	1 105,7	1 362,9

2. Характеристика поточного стану довкілля, у тому числі здоров'я населення, та прогнозні зміни цього стану, якщо документ державного планування не буде затверджено

Село Повітно входить до складу Городоцької міської об'єднаної територіальної громади, створеної 2020 року шляхом об'єднання 17 рад, загальною площею 375,9 кв. км та чисельністю населення 39691 особа.

Чисельність населення с. Повітно становить близько 900 осіб, площа даного населеного пункту – 8,86 кв. км.

Клімат. Атмосферне повітря. Клімат району розміщення с. Повітно – помірно-континентальний. Характерною рисою теплового режиму Городоччини є значне відхилення температур повітря (середньодобових, середньомісячних і середньорічних) від багаторічних середніх показників. Середньорічна температура повітря - 8,1 °С (по Україні – 6-13 °С, у світі – 14 °С), середня температура найтеплішого місяця (липня) дорівнює +18,2 °С, найхолоднішого (січня) дорівнює -4,3 °С. Амплітуда температур – 22,5 °С. Середня тривалість безморозного періоду становить 160 днів, мінімальна і максимальна – відповідно 122 і 243 дні. Заморозки в незимові місяці бувають у березні, квітні, травні, вересні, жовтні та листопаді.

Середня абсолютна вологість повітря становить 9,2 мб за рік. Вона більша влітку і вдень, менша взимку і вночі. Середня величина відносної вологості повітря становить 77%. Вона буває найвищою в осінньо-зимовий

період (81-86%) і найнижчою у весняно-літній період (62-69%). Змінюється вона і протягом доби: вночі – вища, вдень – нижча.

Хмарна погода домінує протягом року. Цьому сприяють як місцеве поверхнєве випаровування, так і насичене вологою повітря, принесене циклонами з Атлантики. Хмарність становить 66-70%. За рік буває в середньому 42 безхмарних дні, а похмурих і напівхмарних – 323 дні. Найбільше похмурих днів припадає на холодний період року, найменше – на теплий. У небі Городоччини можна спостерігати протягом року 10 видів хмар, найголовнішими з яких є шаруваті, купчасті, перисті та їх різновиди: шарувато-купчасті, перисто-купчасті, шарувато-дошові та купчасто-дошові. Порівняно з хмарами тумани є малорухомими і швидкоминучими. За рік нараховується в середньому 60 днів з туманами, з яких на холодний сезон припадає 42 дні, на теплий – 18 днів (*Тут і надалі - за Андрейко І. М.*).

Стан атмосферного повітря в с. Повітно – задовільний. На території Городоцької громади відсутні автоматичні станції моніторингу якості повітря (рівень забруднення атмосферного повітря), відповідно, використано дані найближчої з 16 станцій, які працюють та передають дані в SaveEcoBot, зі 107 станцій, встановлених у Львівській області.

Гідрологічна мережа с. Повітно представлена річкою Домажирка (Стара Ріка).

Домажирка (Стара Ріка, Домажир) – річка в межах Яворівини та Городоччини у Львівської області, ліва притока Верещиці (басейн Дністра).

Довжина річки – 24 км, площа басейну – 224 кв. км. Річище помірнозвивисте, в нижній течії випрямлене і каналізоване. Заплава місцями заболочена. Витоки розташовані на околиці села Дубровиці, на південних схилах Головного європейського вододілу. Тече спершу на південь і південний схід, після села Солуки повертає на захід, після села Вороцева – на південь і південний захід. Північніше від Мшани повертає на захід. Впадає до Верещиці на північній околиці с. Повітно. Притоки: Зимна Вода (ліва).

Безпосередньо на території опрацювання відсутні водні об'єкти.

Геологічна будова та рельєф. Відносно невеликий за площею, колишній Городоцький район, територія якого тепер входить до складу новоутвореного Львівського району, має досить складну тектонічну будову. Це зумовлено його специфічним положенням на стику двох значних тектонічних структур – Західноєвропейської молоді платформи і Карпатської складчастої системи.

Геоструктурно Городоччина відноситься до стику двох значних тектонічних структур – Західноєвропейської платформи (північно-східна частина району) та Карпатської складчастої системи (решта території району). Тектонічна межа між ними проходить за лінією Немирів-Городок-Розвадів. На цій межі розташований населений пункт Городоччини: Лісновичі.

Орографічно колишній Городоцький район лежить на стику кількох географічних районів. Південно-західна частина межує із західною окраїною Подільської височини (Подільське горбогір'я) у межах рівнинної території Опілля з абсолютними висотами 290-320 м н. р. м. Більша ж частина лежить у північно-західній частині Передкарпаття у межах пологохвилястої Сянсько-Дністровської вододільної рівнини з абсолютними висотами 270-290 м н. р. м. (в окремих випадках понад 300 м, наприклад, біля сіл Галичани і Речичани) та акумулятивної плоскої, місцями заболоченої, терасової рівнини – Верхньодністровської улоговини з абсолютними висотами нижче 260 м н. р. м. Поверхня – рівнинна.

Ландшафти. Територія опрацювання лежить в районі, де поширені рівнинні опільські, поліські і передкарпатські ландшафти. Найбільші території займають Городоцько-Щирецький і Сянсько-Дністровський опільські ландшафти.

Ґрунти. Яворівський природно-сільськогосподарський район розташований в західній частині Львівської області, до якого входить більша частина земель Яворівського, північної частини Мостиського, західної частини Жовківського колишніх адміністративних районів.

Загальна площа Яворівського ПСґР становить 205,6 тис. га, із них рілля – 63,8 тис. га, багаторічні насадження – 1,0, сіножаті – 8,7, пасовища – 20,0 тис. га.

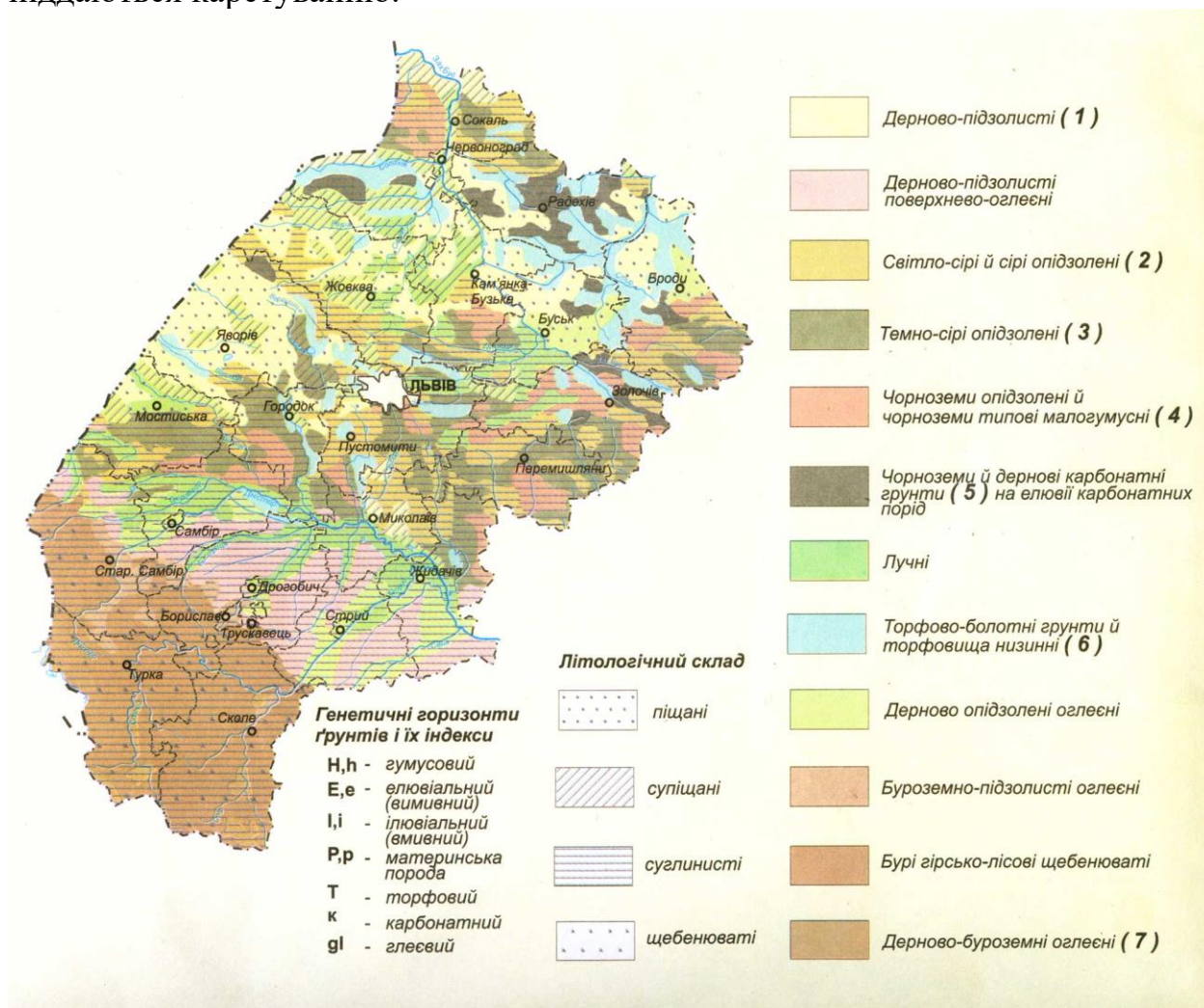
Своєрідність рельєфу району пояснюються неоднорідністю тектонічної будови. Частина району розміщена в межах Розточчя і Опілля, частина в межах Надсянської моренно-зандрової рівнини. Геологічна структура Розточчя і Опілля знаходиться в зоні вісі Галицько-Волинської западини, яка заповнена потужною товщею осадових відкладів. Антропогенні відклади представлені в першу чергу, водно-льодовиковими піщаними і супіщаними породами, сучасним алювієм, елювієм крейдяних мергелів.

Зандрово-алювіальні рівнини з борами і субборами представляють поліський ландшафт. Вони є мало дренованими, заболоченими. Серед

горбистих ландшафтів утворились лучно-болотні комплекси, які зазнали осушливих меліорацій.

В північній частині району зустрічаються масиви лесових порід, товщею декілька метрів, під якими залягають тортонські вапняки і гіпси, які піддаються карстуванню.

У структурі ґрунтового покриву сільськогосподарських угідь поширені такі агровиробничі групи ґрунтів: дерново приховані-підзолисті, піщані, глинисто-піщані ґрунти; дерново слабо- та середньопідзолисті, піщані, глинисто-піщані та супіщані; підзолисто-дернові легкосуглинкові ґрунти; ясно-сірі та сірі опідзолені супіщані ґрунти; дернові карбонатні ґрунти не елювії щільних карбонатних порід; дернові супіщані ґрунти; болотні ґрунти і торфовища у поєднанні з дерново-підзолистими ґрунтами.

Сільськогосподарські угіддя району мають середньозважений бал бонітету ґрунтів 15 балів, багаторічні насадження - 9, сіножаті - 11, пасовища - 11 балів.

Площа особливо цінних ґрунтів орних земель складає лише 0,8 % від площі ріллі області і 10,2 % площі ріллі району. Цінними ґрунтами району є дерново-підзолисті неоглеєні піщані ґрунти на супіщаних відкладах підстелені мореною або мергелем, і підзолисто-дернові легкосуглинкові

грунти, підстелені з 1-1,5 м карбонатними породами, які займають 4,7 тис га із 5,7 тис. га особливо цінних ґрунтів. При середньозваженому балі бонітету ріллі цього району, бали бонітету ріллі особливо цінних ґрунтів становлять 22.

Оптимізація землекористування пов'язана із забезпеченням екологічно доцільного використання ґрунтів легкою гранулометричного складу перезвожених та заболочених. Визначальне значення має екологічна оптимізація земельних угідь.

Ґрунтовий покрив різноманітний, що зумовлено умовами рельєфу і зволоження, мозаїчністю материнських порід. Ґрунтоутворюючими породами є мергелі, вапняки, суглинки, пісковики, піски. На території району опрацювання поширені такі основні типи ґрунтів: дерново-підзолисті, дерново-глейові, сірі опідзолені, опідзолені чорноземи, торфоболотні, лучні, лучно-болотні і торфовища.

Довкола території опрацювання переважають сірі лісові ґрунти, чорноземи опідзолені, а також лучно-болотні, дерново-підзолисті.

Корисні копалини. Відсутня інформація про поклади корисних копалин на території опрацювання.

Флора і фауна. Традиційно під біологічним розмаїттям розуміють різноманітність видів рослин, тварин і мікроорганізмів. На території Львівської області зростає 1600-1650 видів судинних рослин аборигенної флори. Наведені цифри є досить приблизні й потребують ще підтвердження перевіркою гербарних колекцій наукових установ, а також наявності цих видів у відомих раніше місцезростаннях, бо частина видів напевне вже зникла внаслідок руйнування їх оселищ діяльністю людини, меліорацією, розорюванням, вирубуванням лісів, випасанням та іншими чинниками, зокрема й стихійними явищами.

За геоботанічним районуванням територія Львівської області поділена між трьома геоботанічними провінціями Європейської широколистяної області. Територія опрацювання належить до Балтійської провінції з округом Розтоцьких букових, буковососнових і дубово-соснових лісів та геоботанічними районами: Магерівських букових, дубово-соснових і дубово-грабових лісів; Яворівських дубовососнових, дубових, вільхових лісів, лук, боліт і заплав; Малополіських розораних рівнин з рештками соснових і дубових лісів та сільськогосподарських земель, у якій маємо колишні адміністративні райони – Яворівський, Жовківський, Кам'яно-Бузький, Радеківський і Сокальський.

Флора Балтійської провінції відзначається більшою участю рідкісних поліських видів водної та болотної екології, видів північних провінцій, а також льодовикових реліктів, які залишилися тут після відступу льодовика. Вирубування лісів, осушення боліт і розорювання земель призвели до значних утрат флори. На цій території уже не трапляються *Carex bohemica*, *Pinguicula bicolor*, *Drosera anglica*, які росли на Янівських болотах в ур. Заливки, зникли на Малому Поліссі льодовикові релікти *Betula nana*, *Cladium*

mariscus, Schoenus ferrugineus та багато інших рідкісних видів. Під загрозою зникнення тут опинилися такі рідкісні для України види, як *Thalictrum foetidum*, *Salix myrtilloides*, *S. starkeana*, *Daphne sneorum*, *Linnaea borealis*, *Swertia perennis*, *Hammarbya paludosa*, *Oxycoccus microcarpus*, *Pedicularis sceptrum carolinum*, *Juncus subnodulosum*, *Saxifraga granulata* та ін (К. Малиновський).

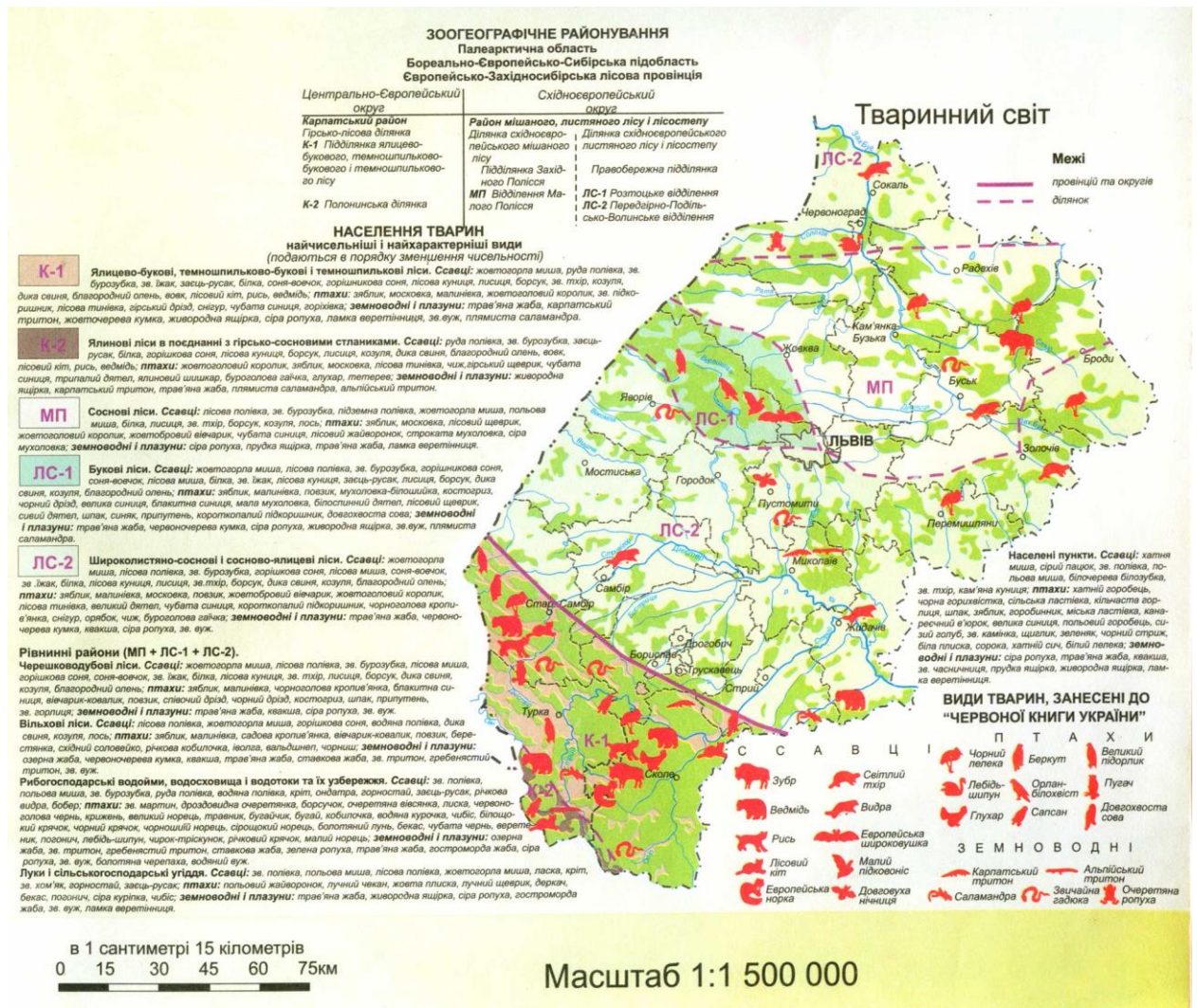
На заході України поширено орієнтовно 26500 видів тварин, які належать до підцарства найпростіших, типів губок, кишковопорожнинних, плоских, круглих, кільчастих, червів, м'якунів, членистоногих, підтипу хребетних. До останнього типу у складі фауни Львівщини зараховано 341 вид, зокрема: риб та круглоротих - 47, земноводних - 16, плазунів - 8, птахів - 199, ссавців - 71. Представники фауни Львівщини - мобільні види, які активно змінюють свої місця перебування у зв'язку з докорінною трансформацією середовища існування. Саме тому збіднюється видове розмаїття тваринного населення Львівщини, чимало видів стає рідкісними і їх заносять до Червоної книги України.

У фауні хребетних Львівщини присутні західноєвропейські, східноєвропейські, арктоальпійські, середньоазійські, середземноморські види, що зумовлене розміщенням Львівської області на межі гірських та рівнинних районів, на вододілі річкових систем Балтійського та Чорного морів. У наш час фауна тісно пов'язана не лише з природним середовищем існування, зокрема з територією та рослинністю, а й значним впливом на неї людської діяльності.

Надалі формування фауни Львівської області перебуватиме у прямій залежності від невпинного розширення окультуреного ландшафту, сільських

населених пунктів, активного пресу на природні біотопи. Вплив людини на природу зростає (К. Татаринов).

Видовий склад представників тваринного світу в межах Львівської області поки-що досить різноманітний, бо для цього існують природні передумови і господарське сприяння. Разом з цим зберігається загальна тенденція до скорочення популяцій, їх вимушеної міграції або зникнення через надмірні природоперетворювальні діяння: масове осушення заболочених територій, інтенсивні лісорозробки, будівництво гребель та ставів, хімізацію сільського господарства, застосування швидкохідної техніки для сінокосіння, оранки, оприскування і т.д.

Хоч живі організми тваринного світу дуже мобільні і, на відміну від рослин, не прикріплені до певного місця, просторове поширення їх має обмеження, що виявляється через зміну загальної чисельності представників виду (популяції), скупченість проживання і зустрічність (За Шаблій О. І., Муха Б. П., Гурін А. В., Зінкевич М. В.).

Ареали проживання рідкісних тварин, місця зростання рідкісних рослин в межах проектування відсутні. Цінні зелені насадження на території

опрацювання відсутні.

Довкола території опрацювання місцева флора представлена характерними для місцевості лісоутворюючими породами – дубом звичайним і сосною звичайною, до яких домішуються граб звичайний, клен широколистий, ясен звичайний, береза бородавчаста, тополя біла і тремтяча (осока), вільха чорна і сіра, смерека біла, модрина європейська та ін. У підліску ростуть кущі ліщини, ожини, малини, крушини ламкої, вовчого лика і трав'яний покрив (осока кількох видів, кропива жалка, зірочник гайовий, вороняче око, чемериця, копитняк європейський). Багато лісових рослин належать до лікарських: бузина чорна, шипшина, малина, черемха, горобина звичайна, барвінок малий, конвалія, папороть чоловіча, звіробій, орляк звичайний, купина лікарська.

На луках Домажирки переважає осоково-злаково-різнотравна рослинність: дрібна і середня осока, крупні і дрібні злаки (мітлиця біла, костриця лучна, гребінник звичайний, лисохвіст лучний, пухівка вузьколиста) та різнотрав'я (жовтець їдкий, калюжниця болотяна, перстач гусячий та ін.). Серед лучних трав до лікарських належать кульбаба лікарська, полин гіркий і звичайний (чорнобиль), подорожник великий і середній, кмин звичайний, деревій звичайний.

З-поміж звірів найпоширенішими і найчисельнішими є мишовидні гризуни: миші (хатня, польова і лісова), полівки (сіра, руда і економка), землерийки (бурозубки і білозубки), пацюки (сірий і водяний), хом'яки (сірий і звичайний). Менш чисельні з гризунів - білка і ондатра. Цікавим звірком є кріт, сліди діяльності якого (кротовини) зустрічаються повсюдно. З інших звірів зустрічаються заєць-русак, козуля, дикий кабан, борсук, їжак і хижі: лисиця, тхір чорний, куниці кам'яна і лісова, норка, горностай, ласка. Зрідка трапляються вовки, які приходять з інших районів і «постійної прописки» не мають. Цікаву групу ссавців складають рукокрилі - кілька видів кажанів.

Типовими птахами лісів є крук, дятел, сойка, підкоришник; полів і лук - жайворонок, плиска жовта, горобець польовий, деркач, погонич; населених пунктів - горобець хатній, ластівка сільська і міська, сич хатній. З початком весни на водоймах і болотах масово поселяються водоплавні і болотяні птахи, з яких найтипівішими є качка, кулики, лиски. Серед птахів найчисельнішими вважаються птахи з ряду горобцеподібних, більшість з яких є малими птахами (за винятком родини, воронових). Крім названих вище, сюди належать синиці велика і блакитна, щиглик, чиж, соловейко, зяблик, горихвістка, повзик, вівсянка, горлиця кільчаста, дикий голуб, зозуля, мухоловка, чекан луговий, дрізд-чикотень, іволга, шпак, кропивник, або волове око (найменший із птахів). З родини воронових поширені крук, грак або ворон, галка, ворона сіра, сорока. З інших птахів виділяються лелека білий, куріпка сіра, перепел, дятел строкатий, одуд і хижі птахи: боривітер, шуліка рудий, канюк звичайний, лунь болотяний, сова сіра, сова болотяна, сипуха, сич хатній. До водоплавних і болотяних птахів належать крижень,

нерозень, чирок-тріскунок, чайка, норець великий і малий, попелюх, водяний бугай, чапля сіра, кулики, бекас, грязьовик, чорноволик, кулик-горобець, лебідь-шипун (найбільший з птахів).

До класу земноводних належать наземні тварини, які зберігають тісний зв'язок із водним середовищем. Сюди належать жаба озерна, трав'яна, деревна (квакша), кумка, ропуха, а також тритон звичайний. Із плазунів поширені гадюка звичайна, веретільниця, вуж звичайний, мідянка, полоз лісовий, ящірка прудка і зелена.

Осушення боліт, випрямлення русел річок, обміління природних водойм і забруднення вод в останні десятиріччя призвели до загального скорочення чисельності риб. Це стосується щуки, лина, краснопірки, йоржа, бичка (коблика), в'юна, сома, ляща, марени, головня, плітки, верховодки, які в минулому мали масове поширення. Натомість збільшилася чисельність тих видів риб, які легше переносять забруднення вод і збіднення їх киснем. Їм не загрожує промерзання вод до дна в зимовий період, або пересихання водойм влітку (зариваються в мул). Зокрема це стосується срібного карася, який тепер став найпоширенішою рибою в річках і озерах. У ставках, якими Городоччина славилася з прадавніх часів, розводять коропа дзеркального, і лускатого, сазана, карася.

З ініціативи Держуправління науковцями Інституту екології Карпат НАН України сформовано список видів тварин, занесених до Червоної книги України, які поширені на території Львівської області і підлягають особливій охороні та список тварин, що не занесені до неї, але потребують охорони на регіональному рівні у зв'язку із малочисельністю. На підставі цих списків Держуправлінням розроблено положення про регіонально-рідкісні види, які не занесені до Червоної Книги України але знаходяться під загрозою зникнення та потребують захисту і охорони в межах Львівської області.

На території Городоччини є рослини, які занесені до «Червоної книги України». Це анакамптис пірамідальний, білоцвіт весняний, булатка червона, зозулинець селеровий, пальчатокорінник травневий, плаун колючий, ситник вузлуватий, лілія лісова та ін.

Багато представників тваринного світу Городоччини сьогодні стали рідкісними і занесені до «Червоної книги України». Це видра річкова, борсук, кутора мала, ховрах європейський, норка, горностай, кіт лісовий, мідянка, жаба прудка, нічниця ставкова, вечірниця мала, вовчок горішковий, польовий лунь, сова-сипуха, сірий сорокопуд, очеретянка прудка, одуд, іволга.

Об'єкт опрацювання та містобудівні умови. Матеріальні активи. Територія опрацювання знаходиться на південь від с. Повітно (за межами населеного пункту), біля автошляху регіонального значення Р-84 Бібрка-Бурштин. На перспективу передбачається формування земельної ділянки з цільовим призначенням 12.11 Для розміщення та експлуатації об'єктів дорожнього сервісу. Ділянка опрацювання передбачається як лот для продажу права оренди на земельних торгах/аукціоні.

Ділянка проектування вільна від забудови.

Стан навколишнього середовища на території проектування можна характеризувати як задовільний.

Природоохоронні та ландшафтно-рекреаційні території не входять до території опрацювання. В межах ДПТ відсутні території, зарезервовані з метою наступного їх заповідання, об'єкти екомережі, території Смарагдової мережі, водноболотні угіддя міжнародного значення, біосферні резервати програми ЮНЕСКО «Людина і біосфера», об'єкти всесвітньої спадщини ЮНЕСКО, об'єкти лісового фонду.

Об'єкти культурної спадщини: відсутня інформація про відомі пам'ятки.

Здоров'я населення. Городоцька громада має сформовану мережу закладів охорони здоров'я, які забезпечують медичне обслуговування населення відповідно до чинного законодавства України. Відсутні відкриті статистичні дані останніх років щодо здоров'я населення с. Повітно та/чи Городоцької ТГ.

Прогнозні зміни стану довкілля, якщо ДДП не буде затверджено:

Складові довкілля	Прогнозні зміни стану довкілля, якщо ДДП не буде затверджено
<i>Флора та фауна / Біорізноманіття</i>	Не передбачається змін
<i>Ґрунти та надра</i>	Відмова від розміщення об'єктів транспортної інфраструктури може мати опосередкований позитивний вплив на ґрунти
<i>Повітря</i>	Відмова від розміщення об'єктів транспортної інфраструктури може мати опосередкований позитивний вплив на атмосферне повітря
<i>Води</i>	Відмова від розміщення об'єктів транспортної інфраструктури може мати опосередкований позитивний вплив на води
<i>Ландшафт</i>	Не передбачається змін
<i>Природні території та об'єкти</i>	Не передбачається змін
<i>Безпека життєдіяльності населення</i>	Не передбачається змін
<i>Здоров'я населення</i>	Не передбачається змін
<i>Об'єкти культурної спадщини</i>	Не передбачається змін

3. Характеристика стану довкілля, умов життєдіяльності населення та стану його здоров'я на територіях, які ймовірно зазнають впливу

Даний проєкт ДПТ розробляється з метою розміщення та експлуатація об'єктів дорожнього сервісу; впливу в тій чи іншій мірі можуть зазнати всі компоненти довкілля.

Номер і функціональне призначення території	Планована зміна призначення території	Розташування	Площа, га
1. Території озеленення (функціональна зона 40301.0)	12.11 Для розміщення та експлуатації об'єктів дорожнього сервісу (функціональна зона 20605.0)	Південна частина с. Повітно (за межами населеного пункту)	1,0000

Атмосферне повітря:

Забруднене атмосферне повітря негативно впливає на здоров'я населення, загострює хронічні хвороби серцево-судинних органів, органів дихання, нервової системи, провокує алергію тощо. Особливо це відчувається в районах житлової забудови, прилеглої до автомагістралей з інтенсивним рухом транспорту (адже тут рівень забруднення повітря значно вищий ніж на територіях, де відповідний рух менш інтенсивний/відсутній, чи у зелених зонах відпочинку населення).

Транспортно-дорожній комплекс – одне з найпотужніших джерел забруднення навколишнього середовища. Гази, які виділяються внаслідок спалювання палива у двигунах внутрішнього згорання, містять більше 200 найменувань шкідливих речовин, у тому числі канцерогени. Нафтопродукти, залишки від стертих шин та гальмівних колодок, сипкі і пилові вантажі, хлориди, які використовують для посипання доріг взимку, забруднюють придорожні смуги та водні об'єкти.

Вихлопні гази накопичуються у нижніх шарах атмосфери, тобто шкідливі речовини знаходяться в зоні дихання людини. Тому автомобільний транспорт варто віднести до категорії найнебезпечніших джерел забруднення повітря поблизу автодоріг. Відпрацьовані гази двигунів автомобілів містять висококонцентровані токсичні компоненти, що є основними забруднювачами атмосфери. Час, протягом якого шкідливі речовини природним чином зберігаються в атмосфері, оцінюється від десяти діб до півроку.

Близько 20 відсотків забруднюючих речовин, що викидаються в

атмосферу стаціонарними джерелами, є мутагенами і несуть загрозу здоров'ю не тільки нинішнього, а й наступних поколінь. Оцінюючи розміри шкоди для здоров'я, необхідно брати до уваги, що хімічне забруднення атмосферного повітря, по-перше, знижує адаптаційні можливості організму і, як наслідок, стійкість до негативних чинників іншої етіології, по-друге, підвищує рівень захворюваності, насамперед органів дихальної системи, і, по-третє, негативно впливає на рівень смертності населення. Дані проведених в Україні досліджень свідчать, що у населення, яке проживає в місцях з інтенсивним забрудненням атмосферного повітря, підвищується кількість імунодефіцитів. Це є однією з причин підвищення рівня інфекційних захворювань, а також відсутності належного ефекту від проведення вакцинації населення. Зростає кількість захворювань на хронічний бронхіт і поширеність бронхіальної астми. У країні спостерігається підвищення рівня онкологічних захворювань. У їх структурі на перші місця вийшли злоякісні новоутворення дихальної системи. Найменшу очікувану тривалість життя при народженні мають жителі міст з розвинутою металургійною та хімічною промисловістю у так званих антропогенно-завантажених регіонів, на противагу містам, де такої промисловості немає і через це повітря забруднюється менше.

За даними Державної екологічної інспекції України (<https://www.dei.gov.ua/>), аналіз поточної ситуації з приведення вітчизняних природоохоронних практик із захисту атмосферного повітря у відповідність до стандартів Євросоюзу засвідчує, що комплексність проблематики і відсутність напрацьованих механізмів регулювання екологічного стану атмосферного повітря, які б забезпечували його прогнозовану якість і дотримання природоохоронних стандартів, створює перешкоди перспективі гармонізації природоохоронного законодавства, та встановлює невідповідність вимогам Європейського природоохоронного права. Наразі є нагальна потреба у розробці більш жорстких нормативів на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами викидів, а також введення щорічного контролю викидів на токсичність з пересувних джерел.

Також до заходів, які слід впроваджувати на захист атмосферного повітря, можна віднести (<https://sd4ua.org/>):

- мінімізацію та запобігання викидів шкідливих речовин в атмосферу шляхом застосування промисловими підприємствами екологічних фільтрів;
- перехід на експлуатацію екологічного транспорту та техніки;
- контрольовану утилізацію сміття;
- впровадження комплексних «зелених» альтернатив.

Стаціонарне джерело забруднення атмосфери – підприємство, цех, агрегат, установка або інший нерухомий об'єкт, що зберігає свої просторові координати протягом певного часу і здійснює викиди забруднюючих речовин

в атмосферу. Викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами можуть здійснюватися після отримання дозволу.

Викиди забруднюючих речовин у атмосферне повітря від стаціонарних джерел забруднення (т) - Територія, Забруднюючі речовини, Рік	
	2021
Львівський район	
Викиди забруднюючих речовин - усього	4 428
Діоксид сірки	93
Оксид вуглецю	1 450
Діоксид азоту	861
Метан	1 137
Неметанові леткі органічні сполуки	175
Речовини у вигляді твердих суспендованих частинок	461
Інші	251
У розрахунку на 1 кв.км	0,9
У розрахунку на 1 особу, кг	3,9

Розміщення об'єктів дорожнього сервісу не вплине на інтенсифікацію автомобільного трафіку, лише створюватиме комфортніші умови для учасників дорожнього руху.

Загальний стан атмосферного повітря на території опрацювання можна охарактеризувати як задовільний.

Водні ресурси:

Щодо формування якості води у світі, що визначає безпеку водокористування, то зберігається тенденція в бік її погіршення. Щороку фактично близько 3,5 мільйонів випадків смертей пов'язують з неякісним водопостачанням у зв'язку з недотриманням правил гігієни.

Система питно-господарського водопостачання ґрунтується на переважному використанні незахищених від техногенного забруднення поверхневих вод. Як результат питне водопостачання у Львівській області на 80 % забезпечується з поверхневих джерел, а в окремих регіонах майже на 100 % (*Г. Гринчишин*).

Проблема якості води з кожним роком ускладнюється. Практично всі поверхневі джерела водопостачання Львівщини впродовж останніх десятиліть інтенсивно забруднюються.

Природними джерелами забруднення річок є ерозія ґрунтів, мертва флора та фауна, антропогенними – речовини, що надходять до водних об'єктів в процесі діяльності людини. Великі площі сільськогосподарських угідь піддаються впливу різних обробок пестицидами і добривами, збільшуються території смітників. Багато промислових підприємств скидають стічні води прямо в річки. Стоки з полів також надходять у річки й

канали. Забруднюються і підземні води – найважливіший резервуар прісних вод.

Поживні речовини (азот амонійний, азот нітритів, азот нітратів, фосфор фосфатів, загальний фосфор) надходять від точкових джерел забруднення, сільського господарства і дифузних джерел (поверхневого стоку). Збільшення вмісту нітритів і нітратів у поверхневих і підземних водах веде до забруднення питної води і до розвитку деяких захворювань. Дифузні джерела частково природного та антропогенного походження (переважно сільське господарство).

Органічні речовини (розчинений кисень O₂), біохімічне споживання кисню (БСК), перманганатна окиснюваність (ПО), хімічне споживання кисню (БО) надходять через природні та антропогенні джерела забруднення. Особливо концентрація органічних речовин збільшується в літній межений період.

До пріоритетних речовин відносяться нафтопродукти, пестициди (ядохімікати), синтетичні детергенти (миючі засоби), феноли. Вони надходять у водойми з відходами промисловості, побутовими і сільськогосподарськими стічними водами.

Водовідведення у поверхневі водні об`єкти (млн куб.м) - Територія, Зміст, Рік			
	2021	2022	2023
Львівський район			
Водовідведення у поверхневі водні об`єкти	114,2	...	114,5
забруднені зворотні води	109,3	104,7	108,7
нормативно очищені води	1,0	1,9	2,1

Чиста вода стає стратегічною сировиною і тому проблеми водоочищення і водокористування стають все більш актуальними. Величезну роль вода має в промисловості, де вона застосовується в різних технологічних процесах: для охолодження і нагрівання рідин, газів і обладнання; як розчинник; для приготування і очищення технологічних розчинів; в якості джерела пара для вироблення електроенергії; для транспортування матеріалів і сировини по трубах; для видалення відходів і багатьох інших застосувань.

Захист води від забруднення - одне з найважливіших світових завдань, а ефективне і економічне використання води в промисловості має бути позначено як один з пріоритетів нашої держави (<https://ecolog-ua.com/>). Для цього впроваджуються:

- сучасні підходи до очистки води;
- екологічна відповідальність промислових підприємств в сфері скидання стічних вод;
- контроль складу і властивостей стічних вод;
- моніторинг якості стічних вод.

Ґрунти та надра:

Найістотнішими причинами погіршення якості земельних ресурсів в Україні є:

- 1) вторинне засолення ґрунтів;
- 2) підтоплення та висушування земель;
- 3) антропогенно-техногенне забруднення ґрунтів.

Реакція ґрунтового розчину – важливий показник родючості ґрунтів, який істотно впливає на ріст і розвиток рослин та активність мікробіологічних хімічних, біохімічних процесів. Від реакції ґрунту значною мірою залежить засвоєння рослинами поживних речовин ґрунту і добрив, мінералізація органічної речовини, ефективність внесених добрив, урожайність сільськогосподарських культур та його якість. Основною причиною підкислення ґрунтового розчину є відсутність заходів з хімічної меліорації земель та вирощування рослинницької продукції виключно за рахунок поживних речовин мінеральних добрив. Крім того, більшість ґрунтів Львівщини за своїм складом і властивостями на генетичному рівні схильні до підкислення.

Гумус є найважливішою складовою ґрунту та визначальним показником його родючості. Гумус активізує біохімічні й фізіологічні процеси, посилює обмін речовин і загальний енергетичний рівень процесів у рослинному організмі, сприяє посиленому надходженню в нього елементів живлення, що в кінцевому підсумку супроводжується підвищенням урожаю та поліпшенням його якості. Гумусний стан ґрунтів – матриця, яка визначає всі їхні властивості, в тому числі і всі ґрунтові режими. Тому вміст гумусу в ґрунті є інтегральним показником рівня його потенційної і ефективної родючості. Поліпшення гумусного стану ґрунтів є генеральним напрямком їх родючості та підвищення екологічної стабільності агроландшафтів.

В результаті проведеного аналітичного контролю ґрунтів в межах санітарно-захисних зон та в місцях накопичення відходів підприємств Львівської області слід зазначити, що забруднювачами земельних ресурсів є в основному промислові відходи та накопичувачі побутових відходів (сміттєзвалища, мулові майданчики).

Аналіз ґрунтів з точки зору оцінки якості навколишнього середовища – це кількісне визначення шкідливого (надлишкового) вмісту шкідливих елементів та ступінь забруднення ґрунту, тобто потрапляння в нього різних хімічних речовин, токсикантів, відходів сільськогосподарського і промислового виробництва. Програмою агрохімічної паспортизації земель сільськогосподарського призначення передбачено дослідження ґрунтів на вміст солей важких металів, залишкових кількостей пестицидів (ЗКП), зокрема, ДДТ і його метаболітів та ізомерів ГХЦГ. Ґрунт є основним джерелом їх надходження в продукти харчування, а через них і в організм людини. У багатьох випадках важкі метали містяться у ґрунтах в незначних

кількостях і не є шкідливими. Проте, концентрація їх у ґрунті може збільшуватись за рахунок викидів вихлопних газів транспортними засобами, внесення фосфорних та органічних добрив, застосування пестицидів та інших агрохімікатів.

Стійкість ґрунтів до забруднення важкими металами різна і залежить від їх буферності. Ґрунти з високою адсорбційною здатністю і відповідно, високим вмістом глини, а також органічної речовини можуть утримувати ці елементи, особливо у верхніх горизонтах.

Порушення (руйнування) ґрунтів — складний комплекс антропогенних і природних процесів зміни фізико-хімічних і механічних характеристик ґрунту. Як правило, першою причиною порушення ґрунтів є процеси, ініційовані діяльністю людини (це, наприклад, механічна обробка ґрунтів, трансформація шарів землі в будівництві, переуцільнення ґрунтів унаслідок діяльності транспорту, випасання худоби, зрошення або інші зміни режиму ґрунтових і поверхневих вод, забруднення ґрунтів та ін.). Результати цих первинних змін можуть багаторазово посилюватися під впливом природних чинників, наприклад, вітру, дощових потоків тощо.

Ерозія ґрунтів - це процес захоплення часток ґрунту та їх виношування водою або вітром, а також процес руйнування верхніх, найродючіших шарів ґрунту.

За результатами агрохімічної паспортизації ґрунтів земель сільськогосподарського призначення концентрації найбільш екологічно небезпечних хімічних елементів (свинець, кадмій, ртуть, мідь, цинк) в основному знаходяться на рівні їхніх фонових значень. На відміну від даних щодо високих рівнів забруднення ґрунтів (5-15 ГДК) у промислових містах і промзонах підприємств, у ґрунтах земель сільськогосподарського призначення незначне перевищення ГДК важких металів зустрічаються лише на угіддях, що безпосередньо прилегли до цих об'єктів. Однак для оцінки безпеки забруднення ґрунтів земель сільськогосподарського призначення більше значення мають не абсолютні концентрації в них важких металів, а їх накопичення у рослинницькій і тваринницькій продукції (ДУ «Інститут охорони ґрунтів України»).

Забруднення ґрунтів відбувається: під час видобутку корисних копалин та при їх збагаченні, внаслідок захоронення відходів виробництва та побутового сміття, під час ведення бойових дій, при проведенні військових навчань, випробувань, внаслідок аварій та катастроф. Ґрунти істотно забруднюються також під час опадів в зонах розсіювання викидів в атмосферу.

Найбільшою проблемою охорони земельних ресурсів є зменшення вмісту поживних речовин в ґрунтах, водна ерозія, дефляція і недостатня рекультивация порушених земель. Для підвищення родючості ґрунти зорюють дедалі глибше і частіше, вносять в них величезні кількості мінеральних добрив та пестицидів.

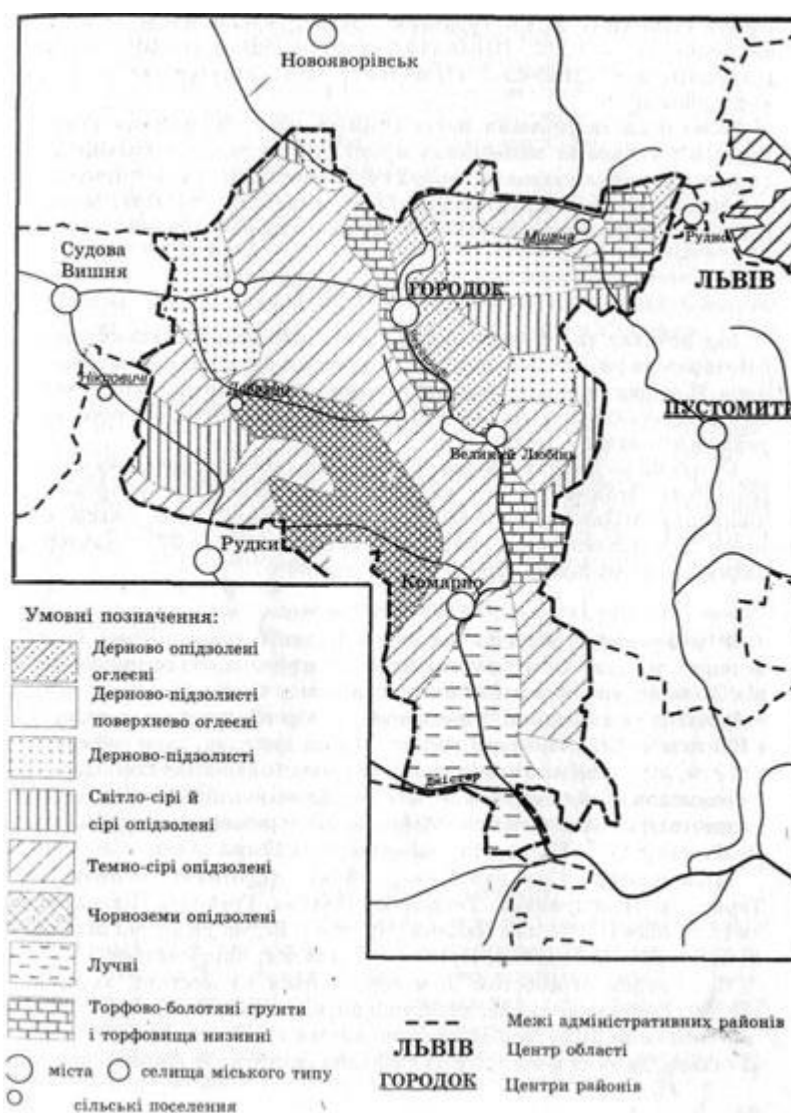
Розвиток промисловості і накопичення продуктів техногенезу в ґрунті

обумовлює необхідність розробки і впровадження інтенсивних методів захисту ґрунтового покриву.

Стратегічним напрямом в охороні природи є впровадження безвідходних технологій, замкнутих циклів виробничого водопостачання, ефективних пилогазоочисних споруд, що дозволило б зменшити навантаження на ґрунт в 100-250 разів (<http://www.novaecologia.org/>).

Головними завданнями щодо збереження і поліпшення якості ґрунтів є заходи із запобігання ерозії, підтримання в належному стані діючих осушувальних споруд і будівництво нових, вапнування, внесення науково обґрунтованих норм органічних та мінеральних добрив, недопущення забруднення шкідливими речовинами.

Джерелом механічного забруднення ґрунтів може бути несвоєчасна і неякісна санітарна очистка території. Відходи є основним регіональним фактором забруднення навколишнього середовища. Міграція токсичних компонентів призводить до забруднення ґрунтів, поверхневих та підземних вод, атмосферного повітря.

Стан ґрунтів на території опрацювання можна охарактеризувати як задовільний.

Поводження з відходами:

Станом на сьогодні спостерігається загальне погіршення екологічної ситуації та виснаження природно-ресурсного потенціалу. Соціально-економічна розбалансованість та негативні зміни у довкіллі вимагають наукового обґрунтування пріоритетів подальшого розвитку. Серед таких першочергових завдань домінуючим є формування нових концептуальних підходів до забезпечення ефективного використання вторинних ресурсів та охорони навколишнього середовища.

Невирішеною екологічною проблемою в Україні залишається санітарне очищення міст та інших поселень від шкідливих побутових відходів і їх утилізація. Щорічно їх накопичується близько 1,5–2 млрд. тонн, і лише 10–15% від цієї кількості використовується в якості вторинних матеріальних ресурсів. Інша частина складається та нагромаджується на звалищах, площа яких сягає понад 160 тис. га.

Полігони для захоронення твердих побутових відходів мають термін використання близько 30 років, нині вони заповнені в середньому на 90% або повністю вичерпали свій ресурс. Відсутні спеціалізовані полігони за видами відходів, що призводить до складування як промислових, так і побутових відходів без сортування на полігонах, переводячи їх в ранг екологічно небезпечних об'єктів.

Фахівці акцентують увагу на необхідності поетапного вирішення питання збиранням, сортуванням і переробкою використаної тари й упаковки, інших елементів твердих побутових відходів, затвердження нормативної документації щодо маркування полімерної тари та впровадження його на промисловому рівні, що дало б змогу ідентифікувати полімерні відходи й одержувати якіснішу вторинну сировину.

Згідно зі статистичними даними, на території Львівської області налічується понад 219 млн. тонн відходів, з них 36,886 тис. тонн відходів I–III класу безпеки.

Одним із небезпечних відходів є відпрацьовані джерела енергії: батарейки, акумулятори від телефонів, інших електронних засобів.

Утворення та поведження з відходами I-IV класів безпеки (т) – Територія, Зміст, Рік		
	2019	2020
Городоцький район		
Утворено	2 174	2 314
Зібрано, отримано	-	-
Утилізовано	-	-
Спалено	-	-

Передано на сторону	2 031	2 191
Видалено у спеціально відведені місця чи об`єкти	-	-
Видалено у місця неорганізованого зберігання	-	-
Накопичено протягом експлуатації, у місцях видалення відходів на кінець року	792	901

Утворення та поводження з відходами I-IV класів небезпеки (т) - Зміст, Рік			
	2020	2021	2022
Львівська область			
Утворено	3 121 063	3 212 206	2 492 236
Зібрано, отримано	385 249	1 369 105	1 271 398
Утилізовано	403 242	308 581	283 918
Спалено	116 617	118 702	63 584
Передано на сторону	1 116 410	2 453 152	671 855
Видалено у спеціально відведені місця чи об`єкти	1 945 309	2 005 542	2 664 111
Видалено у місця неорганізованого зберігання	-	-	-
Накопичено протягом експлуатації, у місцях видалення відходів на кінець року	282 580 522	...	...

Наявні сміттєзвалища відповідають чинним нормативам щодо екологічно безпечного захоронення або утилізації і є джерелами забруднення усіх компонентів довкілля регіону: атмосферного повітря, ґрунтів, поверхневих та підземних вод. Для ефективної оцінки їхнього впливу на довкілля, моделювання і прогнозування екологічної ситуації необхідно створити кадастр усіх місць накопичення небезпечних відходів з даними про локалізацію, приналежність, період існування, об`єми і класи небезпечних речовин, можливості утилізації або перезахоронення. В останні роки ситуація зрушилася в позитивний бік, оскільки центральна і місцева влади, за фінансової підтримки ЄС, розпочала вивезення й утилізацію особливо небезпечних і токсичних відходів з прикордонних регіонів.

Метою Національної стратегії управління відходами в Україні до 2030 року є створення умов для підвищення стандартів життя населення шляхом впровадження системного підходу до поводження з відходами на державному та регіональному рівні, зменшення обсягів утворення відходів та збільшення обсягу їх переробки та повторного використання.

На території опрацювання немає стихійних сміттєзвалищ, вивезення ТПВ відбувається централізовано.

Здоров`я населення:

За даними Всесвітньої організації охорони здоров`я, хімічне і біологічне забруднення повітря, води, ґрунтів, шум, антропогенні зміни клімату та зміна екосистем є одними з чинників, які безпосередньо впливають на стан здоров`я людини. Це закономірно, адже вживаючи

забруднену воду, споживаючи продукти, вирощені на забруднених землях, щодня вдихаючи забруднене повітря, людина отримує дози різноманітних небезпечних речовин, які накопичуються та негативно впливають на її організм.

Територія і щільність населення (на початок року) - Територія, Рік, Зміст		
	Територія, тис. кв.км	Щільність наявного населення, осіб на 1 кв.км
Львівський район		
2022	5,0	229,2

Кількість живонароджених, померлих і природний приріст (скорочення) населення - Рік, Стать, Тип місцевості, Територія, Зміст			
	Львівський район		
	Живонароджені	Померлі	Природний приріст, скорочення (-)
2021			
чоловіки, осіб			
міська місцевість	3 357	6 573	-3 216
сільська місцевість	1 392	2 448	-1 056
жінки, осіб			
міська місцевість	3 327	6 583	-3 256
сільська місцевість	1 235	2 517	-1 282

Середня очікувана тривалість життя при народженні (років) - Рік, Територія, Тип місцевості, Стать				
	Львівська область			
	міська місцевість		сільська місцевість	
	чоловіки	жінки	чоловіки	жінки
2019	69,43	79,01	66,94	77,89
2020	68,35	77,93	66,03	77,03
2021	67,30	76,18	66,21	76,35

Захворюваність населення на окремі види хвороб (осіб) - Хворі, Хвороби, Територія, Рік			
	Львівська область		
	2021	2022	2023
Хворі з уперше в житті встановленим діагнозом			
ВІЛ-інфіковані	166	299	428
СНІД	207	119	140
Злоякісні новоутворення	7 614	7 573	8 631
Активний туберкульоз	958	1 062	1 092
Алкоголізм і алкогольні психози	...	...	...

Хворі, які перебували на обліку в медичних закладах на кінець року			
ВІЛ-інфіковані	2 586	2 899	3 240
СНІД	1 458	1 569	1 634
Злоякісні новоутворення	79 017	75 005	79 695
Активний туберкульоз	783	846	862
Алкоголізм і алкогольні психози	...	...	...

Для забезпечення екологічної безпеки в зонах урбанізації та індустріалізації виникає необхідність здійснення постійного контролю та оцінки якості питної води, рослинницької та тваринницької продукції, стану здоров'я населення.

4. Екологічні проблеми, у тому числі ризики впливу на здоров'я населення, які стосуються документа державного планування, зокрема щодо територій з природоохоронним статусом

Основні екологічні проблеми і ризики	Характеристика проблем і ризиків	Територіальна прив'язка	Проектні рішення МД
Забруднення атмосферного повітря	<p>Погіршення якості атмосферного повітря від викидів автотранспорту (середній рівень ймовірності)</p> <p>Погіршення якості атмосферного повітря під час проведення будівельно-монтажних робіт (низька ймовірність)</p> <p>Погіршення якості атмосферного повітря під час функціонування об'єкта (середній рівень ймовірності)</p>	Територія за межами населеного пункту	Озеленення / зелені насадження спеціального призначення
Забруднення поверхневих водних об'єктів / забруднення ґрунтових вод	<p>Забруднення підземних вод під час проведення будівельно-монтажних робіт (низька ймовірність)</p> <p>Забруднення підземних вод під час функціонування об'єкта (низька ймовірність)</p>	Територія за межами населеного пункту	Інженерне забезпечення території / комплекс заходів з інженерної підготовки території, до яких включено вертикальне планування території та поверхневе водовідведення
Вплив на ґрунти	Під час проведення будівельно-монтажних робіт відбуватиметься	Територія за межами населеного пункту	Інженерне забезпечення території / комплекс заходів з інженерної

Основні екологічні проблеми і ризики	Характеристика проблем і ризиків	Територіальна прив'язка	Проектні рішення МД
	<p>фізичне переміщення верхніх шарів ґрунту, їх ущільнення, частково привантаження та видалення із заміною, місцями ймовірно до глибини понад 1 м <i>(висока ймовірність)</i></p> <p>Забруднення ґрунтів під час функціонування об'єкта <i>(низька ймовірність)</i></p>		<p>підготовки території, до яких включено вертикальне планування території та поверхневе водовідведення</p>
Вплив на біорізноманіття	<p>Деструктивні процеси під час проведення будівельно-монтажних робіт та під час функціонування об'єкта <i>(низька ймовірність)</i></p>	Територія за межами населеного пункту	Озеленення
Вплив на здоров'я населення	<p>Ризики техногенної природи: аварії, пожежі тощо <i>(низька ймовірність)</i></p>	Територія населеного пункту	Система попередження пожеж

5. Зобов'язання у сфері охорони довкілля, у тому числі пов'язані із запобіганням негативному впливу на здоров'я населення, встановлені на міжнародному, державному та інших рівнях, що стосуються документа державного планування, а також шляхи врахування таких зобов'язань під час підготовки документа державного планування

Державна стратегія регіонального розвитку на 2021-2027 роки, затверджена постановою Кабінету Міністрів України 5 серпня 2020 р. № 695, є основним планувальним документом для реалізації секторальних стратегій розвитку, координації державної політики у різних сферах, досягнення ефективності використання державних ресурсів у територіальних громадах та регіонах в інтересах людини, єдності держави, сталого розвитку історичних населених місць та збереження традиційного характеру історичного середовища, збереження навколишнього природного середовища та сталого використання природних ресурсів для нинішнього та майбутніх поколінь українців.

У цій Стратегії запроваджено нові підходи до державної регіональної політики у новому плановому періоді, а саме: перехід до територіально спрямованої політики розвитку на основі стимулювання використання власного потенціалу територій, надання підтримки окремим територіям, що характеризуються особливими проблемами соціально-економічного розвитку, високим історико-культурним потенціалом, екологічними умовами та потребами охорони навколишнього природного середовища.

Відповідно до Закону України «Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року» основними засадами державної екологічної політики є:

- збереження такого стану кліматичної системи, який унеможливить підвищення ризиків для здоров'я та благополуччя людей і навколишнього природного середовища;
- досягнення Україною Цілей Сталого Розвитку (ЦСР), які були затверджені на Саміті Організації Об'єднаних Націй зі сталого розвитку у 2015 році;
- сприяння збалансованому (сталому) розвитку шляхом досягнення збалансованості складових розвитку (економічної, екологічної, соціальної), орієнтування на пріоритети збалансованого (сталого) розвитку;
- інтегрування екологічних вимог під час розроблення і затвердження документів державного планування, галузевого (секторального), регіонального та місцевого розвитку та у процесі прийняття рішень про провадження планованої діяльності об'єктів, які можуть мати значний вплив на довкілля;
- міжсекторальне партнерство та залучення заінтересованих сторін;
- запобігання виникненню надзвичайних ситуацій природного і техногенного характеру, що передбачає аналіз і прогнозування

екологічних ризиків, які ґрунтуються на результатах стратегічної екологічної оцінки, оцінки впливу на довкілля, а також комплексного моніторингу стану навколишнього природного середовища;

- забезпечення екологічної безпеки і підтримання екологічної рівноваги на території України, підвищення рівня екологічної безпеки в зоні відчуження;
- забезпечення невідворотності відповідальності за порушення природоохоронного законодавства;
- застосування принципів перестороги, превентивності (запобігання), пріоритетності усунення джерел шкоди довкіллю, «забруднювач платить»;
- відповідальність органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування за доступність, своєчасність і достовірність екологічної інформації;
- стимулювання державою вітчизняних суб'єктів господарювання, які здійснюють скорочення викидів парникових газів, зниження показників енерго- та ресурсоемності, модернізацію виробництва, спрямовану на зменшення негативного впливу на навколишнє природне середовище, у тому числі вдосконалення системи екологічного податку за забруднення довкілля та платежів за використання природних ресурсів;
- упровадження новітніх засобів і форм комунікацій та ефективної інформаційної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Станом на сьогодні на Львівщині виконуються наступні екоорієнтовані обласні програми: Програма охорони навколишнього природного середовища на 2021 – 2025 роки; Комплексна програма підвищення енергоефективності, енергозбереження та розвитку відновлюваної енергетики у Львівській області на 2021 – 2025 роки.

Згідно з дослідженнями українських вчених, найбільшу шкоду навколишньому середовищу спричиняють транспорт, промисловість, енергетика та сільське господарство. Тому питання про впровадження природозберігаючих технологій у цих сферах життєдіяльності стоїть особливо гостро.

Транспортна система Львівської області представлена залізничним, автомобільним, трубопровідним, повітряним і річковим транспортом. Довжина залізничних колій загального користування становить близько 1310 км, середня густота залізничної сітки в регіоні – 60 км на 1000 кв. км. Довжина автомобільних шляхів становить 7,9 тис. км, у тому числі 7,6 тис. км із твердим покриттям; пересічна густота автомобільних шляхів області складає 366,9 км на 1000 кв. км.

За даними Головного управління статистики у Львівській області у 2019 році розрахунки щодо обсягів викидів забруднюючих речовин

відпересувних джерел забруднення не проводилися. На сьогодні значний вклад в забруднення атмосферного повітря вносять пересувні джерела викидів – викиди відпрацьованих газів автотранспорту (в час-пік збільшуються викиди оксидів вуглецю, сполук азоту та вуглеводнів).

За останні роки кількість автомобілів значно збільшилась. Автомобілі, обладнані пристроями для нейтралізації відпрацьованих газів експлуатуються в малих кількостях. Враховуючи ситуацію, що склалася, а саме старіння автопарків, експлуатацією старих автомобілів з відпрацьованими моторесурсами, кількість забруднюючих (токсичних) речовин, що викидаються, збільшується.

Закон України «Про оцінку впливу на довкілля» встановлює правові та організаційні засади оцінки впливу на довкілля, спрямованої на запобігання шкоді довкіллю, забезпечення екологічної безпеки, охорони довкілля, раціонального використання і відтворення природних ресурсів, у процесі прийняття рішень про провадження господарської діяльності, яка може мати значний вплив на довкілля, з урахуванням державних, громадських та приватних інтересів. Відповідно до ст. 3 Закону України «Про оцінку впливу на довкілля» здійснення оцінки впливу на довкілля не є обов'язковим у процесі прийняття рішень про провадження планованої діяльності (розміщення та експлуатація об'єктів дорожнього сервісу).

Для створення сприятливого режиму водних об'єктів, попередження їх забруднення, засмічення і вичерпання, знищення навколоводних рослин і тварин, а також зменшення коливань стоку вздовж річок, морів та навколо озер, водосховищ і інших водойм встановлюються водоохоронні зони.

Водоохоронна зона є природоохоронною територією господарської діяльності, що регулюється. На території водоохоронних зон забороняється:

- використання стійких та сильнодіючих пестицидів;
- влаштування кладовищ, скотомогильників, звалищ, полів фільтрації;
- скидання неочищених стічних вод, використовуючи рельєф місцевості (балки, пониззя, кар'єри тощо), а також у потічки.

Зовнішні межі водоохоронних зон визначаються за спеціально розробленими проєктами.

Відповідно до Водного кодексу України з метою охорони водності малих річок забороняється:

- змінювати рельєф басейну річки;
- руйнувати русла пересихаючих річок, струмки та водотоки;
- випрямляти русла річок та поглиблювати їх дно нижче природного рівня або перекидати їх без улаштування водостоків, перепусків чи акведуків;
- зменшувати природний рослинний покрив і лісистість басейну річки;
- розорювати заплавні землі та застосовувати на них засоби хімізації;
- проводити осушувальні меліоративні роботи на заболочених ділянках та урочищах у верхів'ях річок;

- надавати земельні ділянки у заплавах річок під будь-яке будівництво (крім гідротехнічних, гідрометричних та лінійних споруд), а також для садівництва та городництва;
- здійснювати інші роботи, що можуть негативно впливати чи впливають на водність річки і якість води в ній.

Водокористувачі та землекористувачі, землі яких знаходяться в басейні річок, забезпечують здійснення комплексних заходів щодо збереження водності річок та охорони їх від забруднення і засмічення.

З метою охорони поверхневих водних об'єктів від забруднення і засмічення та збереження їх водності вздовж річок, морів і навколо озер, водосховищ та інших водойм в межах водоохоронних зон виділяються земельні ділянки під прибережні захисні смуги.

Прибережні захисні смуги встановлюються по берегах річок та навколо водойм уздовж урізу води (у меженний період) шириною:

- для малих річок, струмків і потічків, а також ставків площею менше 3 гектарів - 25 метрів;
- для середніх річок, водосховищ на них та ставків площею більше 3 гектарів - 50 метрів;
- для великих річок, водосховищ на них та озер - 100 метрів.

Якщо крутизна схилів перевищує три градуси, мінімальна ширина прибережної захисної смуги подвоюється.

Прибережні захисні смуги є природоохоронною територією з режимом обмеженої господарської діяльності. У прибережних захисних смугах уздовж річок, навколо водойм та на островах забороняється:

- розорювання земель (крім підготовки ґрунту для залуження і залісення), а також садівництва та городництва;
- зберігання та застосування пестицидів і добрив;
- влаштування літніх таборів для худоби;
- будівництво будь-яких споруд (крім гідротехнічних, навігаційного призначення, гідрометричних та лінійних, а також інженерно-технічних і фортифікаційних споруд, огорож, прикордонних знаків, прикордонних просік, комунікацій, майданчиків для занять спортом на відкритому повітрі, об'єктів фізичної культури і спорту, які не є об'єктами нерухомості), у тому числі баз відпочинку, дач, гаражів та стоянок автомобілів;
- миття та обслуговування транспортних засобів і техніки;
- влаштування звалищ сміття, гноєсховищ, накопичувачів рідких і твердих відходів виробництва, кладовищ, скотомогильників, полів фільтрації тощо;
- випалювання сухої рослинності або її залишків з порушенням порядку, встановленого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Водний кодекс України визначає, що спеціальне водокористування – це забір води з водних об'єктів із застосуванням споруд або технічних пристроїв, використання води та скидання забруднюючих речовин у водні об'єкти, включаючи забір води та скидання забруднюючих речовин із зворотними водами із застосуванням каналів. Спеціальне водокористування здійснюється юридичними і фізичними особами насамперед для задоволення питних потреб населення, а також для господарсько-побутових, лікувальних, оздоровчих, сільськогосподарських, промислових, транспортних, енергетичних, рибогосподарських (у тому числі для цілей аквакультури) та інших державних і громадських потреб.

Відповідно до Постанови КМУ від 18 грудня 1998 року № 2024 «Про правовий режим зон санітарної охорони водних об'єктів» з метою забезпечення охорони водних об'єктів у районах забору води для централізованого водопостачання населення, лікувальних та оздоровчих потреб встановлюються зони санітарної охорони (ЗСО).

ЗСО водних об'єктів створюються на всіх господарсько-питних водопроводах незалежно від їх підпорядкованості або типу джерела водопостачання. Залежно від типу джерела водопостачання (поверхневий, підземний), ступеня його захищеності і ризику мікробного та хімічного забруднення, особливостей санітарних, гідрогеологічних і гідрологічних умов, а також характеру забруднюючих речовин встановлюються межі ЗСО та їх окремих поясів.

ЗСО поверхневих та підземних водних об'єктів входять до складу водоохоронних зон і поділяються на три пояси особливого режиму:

- перший пояс (суворого режиму) включає територію розміщення водозабору, майданчика водопровідних споруд і водопідвідного каналу;
- другий і третій пояси (обмежень і спостережень) включають територію, що призначається для охорони джерел водопостачання від забруднення.

У межах першого поясу ЗСО для підземних джерел водопостачання:

1) здійснюється:

- планування, огороження, озеленення та монтування охоронної сигналізації;
- каналізування будівель з відведенням стічних вод у найближчу систему побутової чи промислової каналізації або на місцеві очисні споруди, розміщені на території другого поясу ЗСО;
- відведення стічних вод за межі цього поясу;

2) забороняється:

- перебування сторонніх осіб, розміщення житлових та господарських будівель, застосування пестицидів, органічних і мінеральних добрив, прокладення трубопроводів, видобування гравію чи піску та проведення інших будівельно-монтажних робіт, безпосередньо не пов'язаних з

будівництвом, реконструкцією та експлуатацією водопровідних споруд та мереж;

- скидання будь-яких стічних вод та випасання худоби;
- проведення головної рубки лісу.

У межах другого поясу ЗСО для підземних джерел водопостачання:

1) здійснюється:

- регулювання відведення територій під забудову населених пунктів, спорудження лікувально-профілактичних та оздоровчих закладів, промислових і сільськогосподарських об'єктів, а також внесення можливих змін у технологію виробництва промислових підприємств, пов'язаного з ризиком забруднення підземних вод стічними водами;
- благоустрій промислових і сільськогосподарських об'єктів, населених пунктів та окремих будівель, їх централізоване водопостачання, каналізування, відведення забруднених поверхневих вод тощо;
- виявлення, тампонування (або відновлення) всіх старих, недіючих, дефектних або неправильно експлуатованих свердловин та шахтних колодязів, які створюють небезпеку забруднення використовуваного водоносного горизонту;
- регулювання будівництва нових свердловин;

2) забороняється:

- забруднення територій покидьками, сміттям, гноєм, відходами промислового виробництва та іншими відходами;
- розміщення складів паливно-мастильних матеріалів, пестицидів та мінеральних добрив, накопичувачів, шламосховищ та інших об'єктів, які створюють небезпеку хімічного забруднення джерел водопостачання;
- розміщення кладовищ, скотомогильників, полів асенізації, наземних полів фільтрації, гноєсховищ, силосних траншей, тваринницьких і птахівничих підприємств та інших сільськогосподарських об'єктів, які створюють небезпеку мікробного забруднення джерел водопостачання;
- зберігання і застосування мінеральних добрив та пестицидів;
- закачування відпрацьованих (зворотних) вод у підземні горизонти, підземне складування твердих відходів та розробка надр землі;
- проведення головної рубки лісу.

У межах третього поясу ЗСО для підземних джерел водопостачання:

1) здійснюється:

- виявлення, тампонування (або відновлення) старих, недіючих, свердловин та таких, які неправильно експлуатуються, що створюють небезпеку забруднення використовуваного водоносного горизонту;
- буріння нових свердловин та проведення будь-якого нового будівництва за обов'язковим погодженням з органами державної санітарно-епідеміологічної служби та геології на місцях;

2) забороняється:

- закачування відпрацьованих (зворотних) вод у підземні горизонти з метою їх захоронення, підземного складування твердих відходів і розробки надр землі, що може призвести до забруднення водоносного горизонту;
- розміщення складів паливно-мастильних матеріалів, а також складів пестицидів і мінеральних добрив, накопичувачів промислових стічних вод, нафтопроводів та продуктопроводів, що створюють небезпеку хімічного забруднення підземних вод.

Закон України «Про оцінку впливу на довкілля» встановлює правові та організаційні засади оцінки впливу на довкілля, спрямованої на запобігання шкоді довкіллю, забезпечення екологічної безпеки, охорони довкілля, раціонального використання і відтворення природних ресурсів, у процесі прийняття рішень про провадження господарської діяльності, яка може мати значний вплив на довкілля, з урахуванням державних, громадських та приватних інтересів. Відповідно до ст. 3 Закону України «Про оцінку впливу на довкілля» здійснення оцінки впливу на довкілля є обов'язковим у процесі прийняття рішень про провадження планованої діяльності (буріння і обслуговування свердловин водозабору), якщо передбачається: глибоке буріння, у тому числі буріння з метою водопостачання; забір води з водних об'єктів за умови, що водозабір підземних вод перевищує 300 кубічних метрів на добу.

6. Опис наслідків для довкілля, у тому числі для здоров'я населення, у тому числі вторинних, кумулятивних, синергічних, коротко-, середньо- та довгострокових (1, 3-5 та 10-15 років відповідно, а за необхідності - 50-100 років), постійних і тимчасових, позитивних і негативних наслідків

Наслідками для довкілля (прямими чи опосередкованими / вторинними), у тому числі для здоров'я населення, вважаються ймовірні наслідки для флори, фауни, біорізноманіття, ґрунту, клімату, повітря, води, ландшафту, природних територій та об'єктів, безпеки життєдіяльності населення та його здоров'я, матеріальних активів, об'єктів культурної спадщини, а також взаємодія цих факторів.

Кумулятивні наслідки – нагромадження в організмах людей, тварин, рослин різних шкідливих речовин внаслідок тривалої взаємодії.

Синергічні наслідки – сумарний ефект, який полягає у тому, що при взаємодії двох або більше факторів сумарна їх дія суттєво переважає дію кожного окремо.

Затвердження та виконання детального плану території земельної ділянки орієнтовною площею 1,0000 га для розміщення та експлуатації об'єктів дорожнього сервісу (КВЦПЗ - 12.11), що розташована в с. Повітно Львівського району Львівської області не призведе до виникнення екологічної небезпеки (дій та процесів, що можуть впливати на стан навколишнього природного середовища, яке внаслідок надмірного забруднення обмежує або виключає можливість життєдіяльності людини та провадження господарської діяльності в цих умовах).

Гігієнічна оцінка акустичного режиму на основі інструментальних даних на етапі розроблення ДПТ не проводилась. Очікуваний рівень шуму від діяльності проєктованого об'єкта не перевищуватиме допустимого рівня, встановленого Наказом МОЗ України від 22.02.2019 року № 463 «Про затвердження Державних санітарних норм допустимих рівнів шуму в приміщеннях житлових та громадських будинків і на території житлової забудови».

Складова довкілля	Оцінка впливу	Характеристика впливу
<i>Здоров'я населення</i>	0	Не передбачається прямого негативного впливу на стан здоров'я / захворюваність, умови життєдіяльності населення. Рівні шуму, вібрації, іонізуючого випромінювання не перевищуватимуть норми допустимого впливу при дотриманні вимог чинного законодавства.

<i>Атмосферне повітря</i>	-1	Передбачається незначне збільшення викидів забруднюючих речовин від автотранспорту в атмосферне повітря.
<i>Водні ресурси</i>	-1	Не передбачається значного впливу (забруднення) на водні ресурси; не передбачається збільшення обсягів скидів забруднених вод у поверхневі води. Не передбачається зміни гідрологічного режиму водних об'єктів та/чи впливу на їхтїофауну.
<i>Відходи</i>	-1	Передбачається незначне збільшення обсягів утворення відходів. Утилізація промислових та/чи побутових відходів здійснюватиметься на підставі договорів, укладених з відповідними ліцензованими організаціями.
<i>Земельні ресурси</i>	-1	Не передбачається змін у топографії / рельєфі місцевості. Не передбачається системних змін у характеристиках ґрунтів за умови дотримання екологічних вимог щодо планованого виду діяльності.
<i>Біорізноманіття</i>	0	Не передбачається прямого негативного впливу на біорізноманіття.
<i>Природно-заповідний фонд</i>	0	Не передбачається прямого негативного впливу на території та об'єкти природно-заповідного фонду. Не передбачається впливу на рекреаційні зони.
<i>Культурна спадщина</i>	0	Не передбачається впливу на відомі пам'ятки.
<i>Транскордонний вплив</i>	0	Транскордонні наслідки для довкілля, у тому числі для здоров'я населення, - відсутні з огляду на географічне положення ділянки опрацювання та вид планованої діяльності.
<i>Інтереси суміжних територій</i>	0	Інтереси суміжних територій даний документ державного планування не зачіпає.

Територія	Атмосферне повітря	Клімат	Вода	Ґрунти	Природо-охоронні території	Біорізноманіття	Здоров'я
Територія опрацювання	П/СС/М	0	П/СС/М	П/СС/М	0	0	0
Територія за межами населеного пункту	Нп/СС/М	0	Нп/СС/М	Нп/СС/М	0	0	0

ПОЗНАЧЕННЯ	Пояснення
-2	Значний негативний вплив. Значний негативний вплив слід звести до мінімуму із застосуванням заходів щодо пом'якшення наслідків, щоб він став незначним.
-1	Помірний негативний вплив. Цей вплив є прийнятним.
0	Немає впливу.
+1	Помірний позитивний вплив.
+2	Значний позитивний вплив.
(?)	Значення впливу не може бути оцінено з певністю через відсутність даних про компоненти довкілля, заплановану діяльність або з інших причин.
П/Нп	Прямий / Непрямий
ДС/ СС/КС	Довгостроковий (10-15 років) / Середньостроковий (3-5 років) / Короткостроковий (1 рік)
М/Р	Місцевий / Регіональний
К/С/ТрК	Кумулятивний / Синергічний / Транскордонний

Планована діяльність не передбачає послаблення правових і економічних механізмів контролю в галузі екологічної безпеки.

Ймовірність того, що реалізація проектних рішень даного ДДП призведе до таких можливих впливів на навколишнє природне середовище або здоров'я людей, які самі по собі будуть незначними, але у сукупності матимуть значний сумарний вплив на довкілля, є невеликою.

7. Заходи, що передбачається вжити для запобігання, зменшення та пом'якшення негативних наслідків виконання документа державного планування

Охорона навколишнього природного середовища, раціональне використання природних ресурсів, забезпечення екологічної безпеки життєдіяльності людини – невід'ємна умова сталого економічного та соціального розвитку України. Охорона і оздоровлення оточуючого середовища забезпечується комплексом захисних заходів, в основі яких закладена система державних законодавчих актів і нормативна регламентація планування, забудови і благоустрою населених місць. Санітарний та екологічний стан населеного пункту характеризується факторами, які впливають на розвиток житлової та громадської зон, відповідають за комфортність умов перебування людей.

Усі заходи щодо втілення планувальних рішень ДПТ повинні розроблятися з урахуванням природних умов, особливостей проєктованої території, а також існуючого природно-екологічного стану населеного пункту та прилеглих до нього територій.

Об'єкти дорожнього сервісу – це спеціально облаштовані місця для зупинки маршрутних транспортних засобів, майданчики для стоянки транспортних засобів, майданчики відпочинку, видові майданчики, автозаправні станції, пункти технічного обслуговування, мотелі, готелі, кемпінги, торговельні пункти, автозаправні комплекси, складські комплекси, пункти медичної та технічно-евакуаційної допомоги, пункти миття транспортних засобів, пункти приймання їжі та питної води, автопавільйони, а також інші об'єкти, на яких здійснюється обслуговування учасників дорожнього руху та які розміщуються на землях дорожнього господарства або потребують їх використання для заїзду та виїзду на автомобільну дорогу.

Автомобільне пальне належить до горючих і легкозаймистих речовин. Тому особливу увагу слід приділити системі попередження пожеж як комплексу організаційних і технічних засобів, спрямованих на виключення можливості виникнення пожеж, на запобігання утворенню горючого і вибухонебезпечного середовища шляхом регламентації вмісту горючих газів, парів і пилу в повітрі, а також виключення можливості виникнення джерел загоряння або вибуху; забезпечення пожежної безпеки технологічних процесів, обладнання, електрообладнання, систем вентиляції; збереження сировини і інших матеріалів. Виключенню та запобігання пожежам сприяє: герметизація виробничого устаткування, заміна горючих речовин, які застосовуються в технологічних процесах на негорючі, обмеження обсягів речовин, які застосовуються і зберігаються на підприємстві; контроль за концентрацією речовин в повітрі в приміщеннях і технологічному обладнанні; застосування робочої та аварійної вентиляції; відведення горючого середовища в спеціальні пристрої та безпечні місця; застосування інгібуючих і флегматуючих домішок; вибір безпечних швидкісних режимів

руху середовища та ін. Система пожежного захисту забезпечується застосуванням архітектурно-проектних рішень, перешкод шляху поширення пожежі, вогнеопірних пристроїв на технологічних комунікаціях, в системах вентиляції, повітряного опалення та кондиціонування повітря. Організаційно-технічні заходи пов'язані з системами попередження пожеж та системами протипожежного захисту та повинні включати: організацію пожежної охорони, організацію відомчих служб відповідно до законодавства України та рішень місцевих органів самоврядування; паспортизацію речовин, матеріалів, виробів, технологічних процесів, будівель і споруд тощо.

Даним проектом не передбачено розміщення на території ДПТ об'єктів, що можуть здійснювати негативний вплив на умови перебування на ділянці ДПТ.

Даним ДПТ передбачено комплексний благоустрій території, належне озеленення, а також комплекс заходів з інженерної підготовки території, до яких включено вертикальне планування території та поверхневе водовідведення. Інженерна підготовка території виконується з метою покращення санітарно-гігієнічних умов функціонування будівель і включає вертикальне планування для відводу поверхневих вод, інженерний захист від підтоплення. Вертикальне планування території забезпечуватиме допустимі для руху транспорту і пішоходів ухили на під'їздах з раціональним балансом земляних робіт, таким чином, щоб розміщення земляних мас не викликало зсувні та посадочні явища, порушення режиму ґрунтових вод.

Складові довкілля, в тому числі здоров'я населення	Заходи, які передбачається вжити для запобігання, зменшення та пом'якшення негативних наслідків виконання МД
Атмосферне повітря	Озеленення та впорядкування зелених насаджень
Водні ресурси	Інженерне забезпечення території; відведення поверхневого стоку / каналізування
Земельні ресурси	Інженерне забезпечення території; облаштування контейнерних майданчиків для роздільного збору відходів
Відходи	Утилізація промислових та/чи побутових відходів здійснюватиметься на підставі договорів, укладених з відповідними ліцензованими організаціями
Біорізноманіття	Озеленення
Здоров'я населення	Встановлення та дотримання ЧЛ

Згідно з Державними санітарними правилами планування та забудови населених пунктів підприємства, їх окремі будівлі та споруди з технологічними процесами, що є джерелами забруднення навколишнього середовища хімічними, фізичними чи біологічними факторами, при неможливості створення безвідходних технологій повинні відокремлюватись від житлової забудови санітарно-захисними зонами. Санітарно-захисна зона – це територія поміж границею промислового вузла чи підприємства та границею сельбищної території. Санітарний розрив – це відстань від джерела шкідливих викидів в атмосферу до границі сельбищної території.

Санітарно-захисна зона повинна бути озеленена, тоді вона повною мірою зможе виконувати роль захисного бар'єру від виробничого пилу, газів, шуму. Загалом на зовнішній межі санітарно-захисної зони, зверненої до житлової забудови, концентрації та рівні шкідливих факторів не повинні перевищувати їх гігієнічні нормативи (ГДК), на межі курортно-рекреаційної зони – 0,8 від значення нормативу.

Мінімальна площа озеленення санітарно-захисної зони в залежності від ширини зони повинна складати: до 300 м – 60%, від 300 до 1000 м – 50%, понад 1000 м – 40%. В межах санітарно-захисної зони шириною до 100 м з боку сельбищної території передбачається смуга деревно-чагарникових насаджень шириною не менше 20 м.

Територіальний розвиток житлової та громадської забудови в межах населених пунктів, а також спорудження об'єктів інженерно-транспортної інфраструктури здійснюються з урахуванням вимог раціонального використання земель. Розміщення і будівництво об'єктів житлово-комунального, промислового, транспортного, іншого призначення здійснюються відповідно до затверджених у встановленому порядку містобудівної документації та проєктів цих об'єктів. Забудова земельних ділянок, що надаються для містобудівних потреб, здійснюється після виникнення права власності чи користування, у тому числі на умовах оренди, земельною ділянкою, у порядку, передбаченому законом. Визначення територій і вибір земель для містобудівних потреб та спорудження конкретних об'єктів здійснюються на підставі затвердженої містобудівної документації, документації із землеустрою, схем планування територій переважно на землях несільськогосподарського призначення.

При здійсненні містобудівної діяльності передбачаються заходи щодо:

- максимального збереження площі земельних ділянок з ґрунтовим і рослинним покривом;
- зняття та складування у визначених місцях родючого шару ґрунту з наступним використанням його для поліпшення малопродуктивних угідь, рекультивациі земель та благоустрою населених пунктів і промислових зон;
- недопущення порушення гідрологічного режиму земельних ділянок;
- дотримання екологічних вимог, установлених законодавством України, при проєктуванні, розміщенні та будівництві об'єктів.

8. Обґрунтування вибору виправданих альтернатив, що розглядалися, опис способу, в який здійснювалася стратегічна екологічна оцінка, у тому числі будь-які ускладнення

У контексті СЕО детального плану території земельної ділянки орієнтовною площею 1,0000 га для розміщення та експлуатації об'єктів дорожнього сервісу (КВЦПЗ - 12.11), що розташована в с. Повітно Львівського району Львівської області альтернативних варіантів не передбачається у зв'язку з неможливістю перенесення даної діяльності на будь-яку іншу територію (доцільність планованої діяльності зумовлена розташуванням ділянки опрацювання біля автомобільного шляху регіонального значення Р 84 Бібрка-Бурштин).

№	Альтернатива	Ключові складові альтернативи	Ключові переваги та недоліки	Обрана альтернатива та її обґрунтування
1.	Нульова альтернатива	Продовження існуючої ситуації. Відмова від затвердження ДПТ.	<p>Переваги Відмова від провадження планованої діяльності не призведе до змін (як негативних, так і позитивних) стану компонентів довкілля.</p> <p>Недоліки Втрата фактора соціально-економічного зростання території. Відмова від затвердження ДПТ не сприятиме соціально-економічному розвитку громади.</p>	Рекомендується обрати альтернативу 2 оскільки вона сприятиме соціально-економічному розвитку громади.
2.	Альтернатива, що розглядається в проекті ДПТ та звіті про СЕО	Розміщення об'єктів дорожнього сервісу	<p>Переваги Розвиток транспортної інфраструктури, економічне зростання, соціально відповідальне партнерство.</p> <p>Недоліки Втручання людини в природні процеси в біосфері, що викликатиме небажані для екосистем антропогенні зміни.</p>	
3.	Альтернативи іншого характеру	Під час розроблення ДПТ та звіту про СЕО здійснювався розгляд	<p>Переваги Техніко-економічні показники, приведені на стадії детального</p>	

№	Альтернатива	Ключові складові альтернативи	Ключові переваги та недоліки	Обрана альтернатива та її обґрунтування
		виправданих альтернатив проектних рішень.	<p>планування території, орієнтовні і можуть бути уточненні або змінені на наступних стадіях проєктування, для отримання містобудівних умов та обмежень і технічних умов на підключення до інженерних мереж.</p> <p>Недоліки</p> <p>Ймовірність існування варіантів, що більше відповідають встановленим цілям екологічної політики на місцевому і регіональному рівні та краще сприяють досягненню сприятливого в санітарно-гігієнічному відношенні середовища та підвищують комфортність проживання населення.</p>	

Аналітичне дослідження основних тенденцій розвитку с. Повітно, в тому числі його економічного, промислового та транспортно-логістичного потенціалу та моделювання локального соціально-економічного ландшафту (взаємонакладання стійких у часі чинників впливу) дали можливість сформулювати такі сценарії розвитку території опрацювання:

- Інерційний (песимістичний) сценарій розвитку. Відмова від затвердження ДПТ та відмова від розміщення об'єктів дорожнього сервісу призведе до стримування подальшого розвитку території.
- Сценарій інтенсивного розвитку. Малоімовірний сценарій, оскільки ресурсний потенціал території опрацювання є обмеженим, отже, неможливо забезпечити різке зростання показників розвитку території.
- Сценарій раціонального розвитку. Розміщення об'єктів дорожнього сервісу. Враховуючи тенденції державної політики в галузі енергозбереження, забезпечення екологічної безпеки, раціонального використання природних ресурсів, під час будівництва та експлуатації вказаного об'єкта доцільно максимально використовувати сучасні високоефективні екоенергозберігаючі технології та матеріали, сучасні

альтернативні джерела енергії, інженерне обладнання з високим коефіцієнтом корисної дії тощо. ДПТ необхідно передбачити застосування найкращих сучасних технологій та практик, врахувати містобудівні обмеження та особливості території.

Оскільки останній сценарій є найбільш імовірним, він став базою для формулювання стратегічного бачення розвитку території опрацювання. Тому виправдані альтернативи були розглянуті в межах цього сценарію. Інших альтернативних варіантів не розглядалось.

Під час підготовки звіту про стратегічну екологічну оцінку визначено доцільність і прийнятність планової діяльності і обґрунтування економічних, технічних, організаційних, державно-правових та інших заходів щодо забезпечення безпеки навколишнього середовища, а також оцінено вплив на навколишнє середовище в період будівництва та функціонування будівель і споруд, надано прогноз впливу на оточуюче середовище, виходячи з особливостей планованої діяльності з урахуванням природних, соціальних та техногенних умов.

Основним критерієм під час стратегічної екологічної оцінки проекту містобудівної документації є її відповідність державним будівельним / санітарним нормам і правилам України, законодавству у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Основні методи, застосовані під час проведення стратегічної екологічної оцінки:

- аналіз слабких та сильних сторін проекту містобудівної документації з точки зору екологічної ситуації;
- консультації з громадськістю;
- розгляд способів ліквідації можливих негативних наслідків реалізації ДПТ;
- ознайомлення осіб, які приймають рішення, з можливими наслідками здійснення планованої діяльності;
- опрацювання зауважень і пропозицій до проекту містобудівної документації;
- проведення громадського обговорення у процесі розробки проекту містобудівної документації.

Під час проведення СЕО оцінено фактори ризику і потенційного впливу на стан довкілля, враховано екологічні завдання місцевого рівня в інтересах ефективного та стабільного соціально-економічного розвитку громади та якості життя населення.

До складнощів, що виникали в процесі проведення СЕО, можна віднести недостатню кількість наявних/доступних статистичних та фактологічних даних щодо соціально-економічної, демографічної, екологічної характеристики с. Повітно.

9. Заходи, передбачені для здійснення моніторингу наслідків виконання документа державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення

Відповідно до вимог Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку» та керуючись Постановою КМУ від 16 грудня 2020 р. № 1272 «Про затвердження Порядку здійснення моніторингу наслідків виконання документа державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення» Городоцька міська рада у межах своєї компетенції здійснюватиме моніторинг наслідків виконання даного документа державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення.

Моніторинг наслідків виконання детального плану території земельної ділянки орієнтовною площею 1,0000 га для розміщення та експлуатації об'єктів дорожнього сервісу (КВЦПЗ - 12.11), що розташована в с. Повітно Львівського району Львівської області – спостереження, збирання, оброблення, передавання, збереження та аналіз інформації про стан довкілля, прогнозування його змін і розроблення науково-обґрунтованих рекомендацій для прийняття рішень про запобігання негативним змінам стану довкілля та дотримання вимог екологічної безпеки – буде здійснюватись шляхом періодичного (не менше одного разу на рік) аналізу статистичних та інших даних щодо якості компонентів навколишнього природного середовища та показників захворюваності населення на територіях, прилеглих до ділянки, на яку розповсюджується дія документа державного планування.

Метою моніторингу планованої діяльності є забезпечення ефективного та в повному обсязі впровадження заходів пом'якшення та мінімізації впливів та наслідків, передбачених насамперед в сфері охорони навколишнього природного середовища; забезпечення неухильного дотримання вимог чинного законодавства.

При здійсненні моніторингу основну увагу належить приділяти заходам, передбаченим в сфері охорони навколишнього природного середовища. Виконання ряду планувальних і технічних заходів, визначених ДПТ, а також заходів, передбачених цільовими регіональними програмами в сфері охорони навколишнього природного середовища є обов'язковою умовою для досягнення стійкості природного середовища до антропогенних навантажень та забезпечення сприятливих санітарно-гігієнічних умов проживання населення.

При проведенні моніторингу за реалізацією рішень ДПТ необхідно: здійснювати контроль за відповідністю проєктним рішенням реальних обсягів будівництва проєктованих об'єктів, а також розвитку озелених територій. Порівняння цих даних дасть реальний стан досягнутого рівня показників, що дозволить визначити недоліки і порушення, які негативно впливають на комфортність проживання населення, і обґрунтувати необхідні заходи щодо їх усунення.

Моніторинг очікуваних впливів реалізації даного ДПТ повинен

здійснюватися за наступними кількісними показниками:

- радіус санітарно-захисних зон, м;
- площа зелених насаджень спеціального призначення, га;
- реконструкція та будівництво вулично-дорожньої мережі, км/рік;
- площа ділянок, на яких реалізовані заходи з інженерної підготовки та захисту території, га/рік;
- частка ділянок, що мають необхідний рівень ландшафтного упорядкування та благоустрою, га / % від загальної площі;
- обсяг утворених відходів, тонн/рік;
- кількість проб якості питної води, проб/ місяць, проб/рік;
- кількість проб стану атмосферного повітря, проб/місяць, проб/рік;
- обсяг викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря від стаціонарних та пересувних джерел, тонн/рік;
- кількість випадків захворюваності дитячого та дорослого населення на хвороби органів дихання, хвороби шлунково-кишкового тракту, алергічні захворювання, кількість випадків/рік.

Моніторинг включає, але не обмежується наступними етапами:

- вибір параметрів навколишнього природного та соціального середовища;
- встановлення ключових параметрів моніторингу;
- візуальний огляд;
- аналіз інформації, що була отримана під час моніторингу та за необхідності розробка комплексу заходів, що усувають або максимально пом'якшують вплив об'єкту на навколишнє природне та соціальне середовище.

Моніторинг базується на розгляді обмеженого числа пріоритетних показників за кожним зі стратегічних напрямів і аналізі досягнення запланованих результатів.

Екологічні індикатори для моніторингу виконання ДПТ:

- обсяги викидів забруднювальних речовин в атмосферне повітря від стаціонарних і пересувних джерел;
- індекс забруднення атмосфери;
- обсяги використання питної води;
- обсяги скидання зворотних вод;
- обсяги утворення побутових та виробничих відходів;
- рівень благоустрою та озеленення території;
- стан ґрунтового покриву території.

Також слід передбачити здійснення лабораторного контролю (не рідше одного разу на рік):

- якості та безпечності питної води (відповідно до Державних санітарних норм та правил «Гігієнічні вимоги до води питної, призначеної для споживання людиною»);
- якості очистки стічних вод після очищення локальними очисними

спорудами;

- стану забруднення атмосферного повітря;
- стану забруднення ґрунтів;
- рівнів шумового забруднення від автомобільного транспорту;
- рівнів електромагнітного випромінювання.

Загалом в процесі моніторингу слід перевіряти (якісні показники):

- виконання планувальних заходів;
- виконання технологічних та санітарно-технічних заходів;
- вплив підприємств на оточуюче житлове середовище.

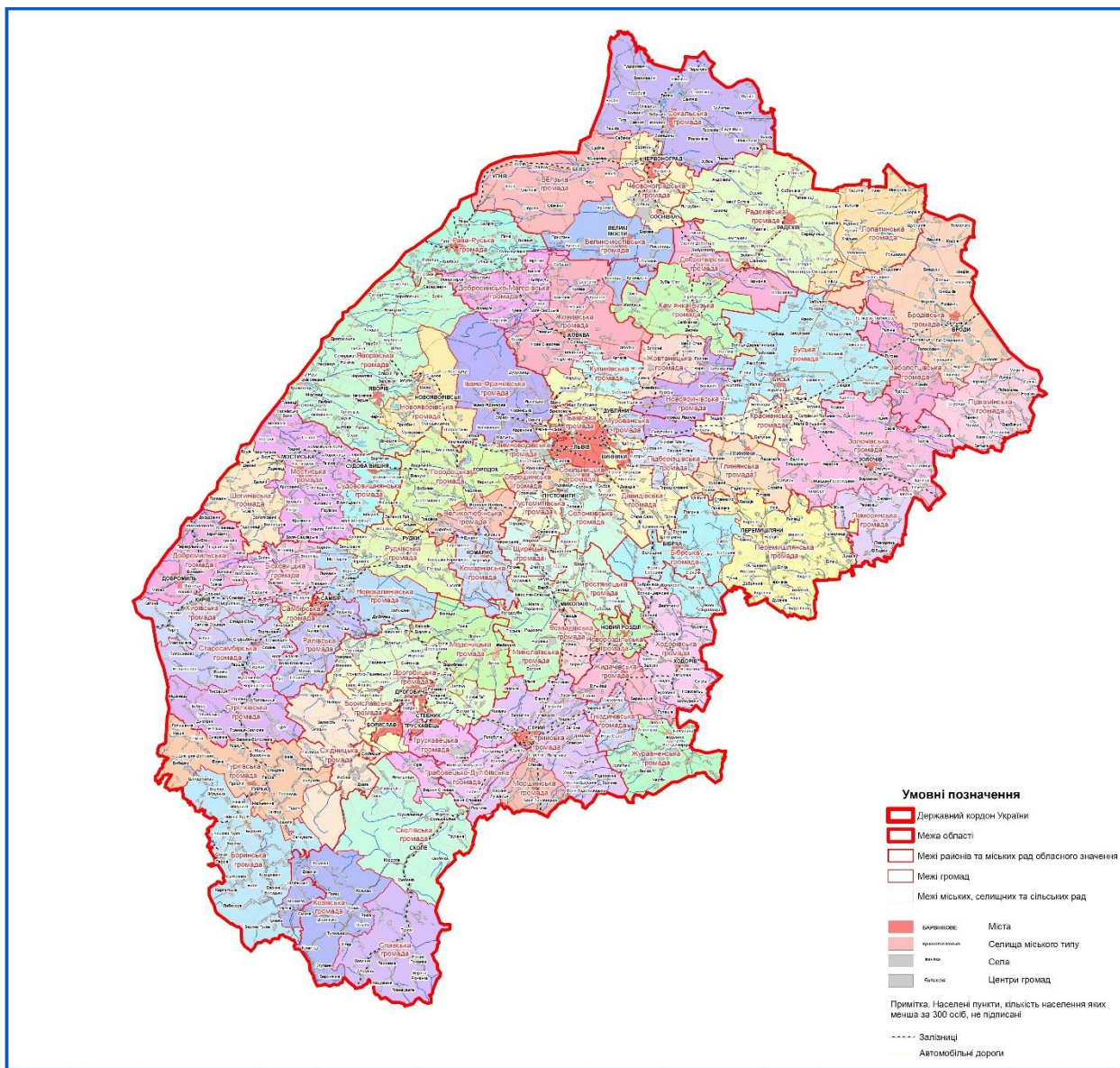
Моніторинг може бути використаний для:

- порівняння очікуваних і фактичних наслідків для отримання інформації щодо реалізації ДПТ;
- отримання інформації, яка може бути використана для поліпшення майбутніх оцінок (моніторинг як інструмент контролю якості СЕО);
- перевірки дотримання екологічних вимог, встановлених відповідними органами влади;
- перевірки фактичного виконання ДПТ відповідно до затвердженого документа, включаючи передбачені заходи із запобігання, скорочення або пом'якшення несприятливих для довкілля та здоров'я населення наслідків.

Результати моніторингу оприлюднюватимуться на офіційному веб-сайті Городоцької міської ради та вноситимуться до Єдиного реєстру стратегічної екологічної оцінки один раз на рік протягом строку дії документа державного планування та через рік після закінчення такого строку та у разі виявлення не передбачених звітом про стратегічну екологічну оцінку негативних наслідків для довкілля, у тому числі для здоров'я населення, Городоцька міська рада вживатиме заходів для їх усунення.

10. Опис ймовірних транскордонних наслідків для довкілля, у тому числі для здоров'я населення (за наявності)

Транскордонні наслідки для довкілля, у тому числі для здоров'я населення, - відсутні з огляду на географічне положення ділянки опрацювання та плановані види діяльності.

11. Резюме нетехнічного характеру інформації

Детальний план території земельної ділянки орієнтовною площею 1,0000 га для розміщення та експлуатації об'єктів дорожнього сервісу (КВЦПЗ - 12.11), що розташована в с. Повітно Львівського району Львівської області є містобудівною документацією на місцевому рівні, яка призначена для обґрунтування довгострокової стратегії планування, забудови та іншого використання території.

Територія опрацювання знаходиться на південь від с. Повітно (за межами населеного пункту), біля автошляху регіонального значення Р-84 Бібрка-Бурштин. На перспективу передбачається формування земельної ділянки з цільовим призначенням 12.11 Для розміщення та експлуатації об'єктів дорожнього сервісу. Ділянка опрацювання передбачається як лот для продажу права оренди на земельних торгах/аукціоні. Ділянка проектування вільна від забудови. Території з природоохоронним статусом в межах ДПТ відсутні; також відсутня інформація про відомі пам'ятки.

Відповідно до ст. 3 Закону України «Про оцінку впливу на довкілля» здійснення оцінки впливу на довкілля не є обов'язковим у процесі прийняття рішень про провадження планованої діяльності (розміщення та експлуатація об'єктів дорожнього сервісу).

Стан навколишнього середовища на території проектування можна характеризувати як задовільний. Проектом не передбачено розміщення на території ДПТ об'єктів, що можуть здійснювати негативний вплив на умови перебування на ділянці ДПТ.

У контексті СЕО детального плану території земельної ділянки орієнтовною площею 1,0000 га для розміщення та експлуатації об'єктів дорожнього сервісу (КВЦПЗ - 12.11), що розташована в с. Повітно Львівського району Львівської області альтернативних варіантів не передбачається у зв'язку з неможливістю перенесення даної діяльності на будь-яку іншу територію (доцільність планованої діяльності зумовлена розташуванням ділянки опрацювання біля автомобільного шляху регіонального значення Р 84 Бібрка-Бурштин). Відмова від затвердження ДПТ не сприятиме соціально-економічному розвитку громади.

Вплив транскордонних екологічних наслідків проєктованого об'єкта на інші держави відсутній. Інтереси суміжних територій не зачіпаються.

Городоцька міська рада у межах своєї компетенції здійснюватиме моніторинг наслідків виконання даного ДДП для довкілля, у тому числі для здоров'я населення. Результати моніторингу оприлюднюватимуться на офіційному веб-сайті Городоцької міської ради та вноситимуться до Єдиного реєстру СЕО один раз на рік протягом строку дії документа державного планування та через рік після закінчення такого строку та у разі виявлення не передбачених звітом про стратегічну екологічну оцінку негативних наслідків для довкілля, у тому числі для здоров'я населення, Городоцька міська рада вживатиме заходів для їх усунення.